

יעוֹתִי הָאֵלֶּה לְגַדְעֵה תְּבִידֵד

נַחַן נְחַמֵּן מְאוּמָן

סִפְר

תְּקוֹן הַכְּלָלִי

עם סדר היום
על-פי דעת רבנו הקדוש
ושיר יידיות
שגענה על ידי הצעיר
ר' יצחק בריטעד

הוּא מְאֻמָּן

רְאֵת מְאֻמָּן מְאֻמָּן

לעלוי נשמת הרה"ה
ישראל בער אודסר זצ"ל
תלמיד הרב **ישראל קרדונר זצ"ל**
תלמידו של הרב **משה ברסלבר זצ"ל**
תלמיד **מוחרנ"ת זיע"א**
תלמידו של רבי **מוחר"ן מברסלב זצ"ל**
נִנְחָמֵן נִנְחָמֵן מַאוּמָן זַיְעָן וְעַבְיָן
ולעלוי נשמת
עמרם יוספ' ב"ר משה נחומי הורביז זצ"ל
מאיר עקיביא בן יעקב ימייני זצ"ל
אהרון בן יעקב פין זצ"ל
ת.ג.כ.ב.ה.

ולהבדיל, להצלחת וישועת כל עם ישראל, ובכללם

אנדריי בן לרייטה
אליעזר יצחק בן חנה
אסתר בת זיסל

זה שמו נאה לו

ספר תקון הכהללי

הוא תקון הברית (כמברא בלקוטי מוהר"ן ח"א כת אות ד). והוא תקון למקורה לילתה חס ושלום, לומר אלו העשרה מזמור תהילים באותו היום שקרה לו. הוציאו מההעלם אל הגלי, אדוננו מורנו ורבינו הקדוש צדיק יסוד עולם, ניחל ניבע מקור חכמה, רבינו נחמן בן פיניא בן שמחה, נח נחמן נחמן מאומן זכר צדיק וקדוש לברכה, זכותו יגן עלינו אמן:

פְּדִיּוֹן

נינה ידי על המועות ויאמר:

מְעוֹת, וְאֵת הַיקּוּם אֲשֶׁר בָּרְגַּלְיוּהֶם, צְדָקָה יִקְרָא אָהָוָה לְרִגְלוֹ, צְדָקָה מְלֻכָּתָה קְדִישָׁא, דִינָא דְמַלְכָתָה דִינָא. שָׁרֵשׁ הַדִּינִים בִּינָה, אָנָי בִּינָה לֵי גְבוֹרָה, אֵין הַדִּין גַּמְתָּק אֶלָּא בְּשִׁרְשׁוֹ. שֶׁלְשָׁה יָדִים בְּבִינָה: יָד הַגְּדוֹלָה, יָד הַחֹזֶקה, יָד הַרְמָה. שֶׁלְשׁ פָּעָמִים יָד גִּימְטְּרִיאָה שֵׁם שֶׁל מ"ב. מ"ב שְׁבִיצִירָה: שֵׁם שֶׁל אָגָא בְּכָה. מ"ב שְׁבָבְרִיאָה: שְׁנִי פָעָמִים אֲקִי"ק. מ"ב שְׁבָבְאַצְילּוֹת: הַזּוּ"ה (פִּשְׁוֹט), בְּמַלְזָאוֹ, וּמַלְזָויִ דְמַלְזָויִ: יְהִי רְצֹוֹן מְלֻפְנִיךְ שִׁימְתָּקוּ הַדִּינִים וְהַגְּבוֹרוֹת הַקְּשׁוֹת מַעַל (פלוני בן פלונית) עַל-יָדִי פֶלֶא עַלְיוֹן שֶׁהָוָא חֲסָדִים גְּדוֹלִים וּרְחַמִּים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטוּם שָׁאַיּוֹן בּוֹ תַעֲרַבְתָּ דִין כָּל, אָמֵן:

פְּדִיּוֹן הוּא הַמְּתַקֵּת הַדִּינִים וְהָוָא מוֹשִׁיעַ מִכָּל הַצְּרוֹת, בַּי עַקְרָב הַרְפִּיאָה עַל-יָדִי פְּדִיּוֹן דָּקָא, בַּי "וּרְפָא יְרִפָּא" (עם שְׂתִי הַתְּבּוֹת) מִסְפָּר "פְּדִיּוֹן גַּפְשָׁ".
(לק"מ ח'ב, ג)

הקדמה

בסייעין צ"ב "לקוטי תנינא", תקון למקורה לילה רחמנא לאצלאן לומר עשרה קפיטל תהילים מבאר בסימן ר"ה וכו'. ודע שאלו הם העשרה קפיטל מומורי תהילים וכו'. דעת אחוי, כי בתחילתו אמר הוא זכרונו לברכת, התורה הפתוחת תקון למקורה לילה בגדפס בספר הראשון בסימן ר"ה, ובתחילת בעת שהתחילה לנלוותה לא הייתה לפניו אונ, אך השם יתברך זכני ובאתי אצל סמוך מאד לאותה העת שהתחילה לנלוותה בספר לי אחד בשמו התורה הניל בפי מה ששמעה מפי הקדוש, ובתודה בה, באotta השעה ששמעתי מפי אחר בשמו התורה הניל, בתודה בה סבב השם יתברך שדברתי עמו מזה וחור ואמרה לפני בקיצור בגדפס כבר בסימן ר"ה הניל.

ובאותה העת שגלה התורה לא גלה או איזה קפיטל לא לומר, רק אמר סתם לומר עשרה קפיטל תהילים לתקון הניל, ושמעתי מפי הקדוש או שאמר, שהיה ראוי לנלוות איזה הם עשרה קפיטל תהילים שארכיבין לומר, אך איזה מהם עשרה קפיטל תהילים שיאמרו הם תקון זה, כי כל עשרה קפיטל תהילים איזה מהם, בלם, הם בוגר עשרה

מִנִּי נְגִינָה שֶׁהַמִּתְקָוָן לְהַגְּנָלָה. וְאֵז בָּעֵת שְׁגָלָה הַתּוֹרָה הַגְּנָלָה אָמֵר בָּתְחִילָה, שַׁתְקָוָן הַרְאָשׁוֹן הוּא הַמְקוֹת, שְׁצָרִיכִין לְטַבֵּל בַמְקוֹת, וַאֲחֶר־כֵּד גָּלָה הַמִּתְקָוָן הַגְּנָלָה לֹזֶר עֲשָׂרָה קְפִיטָל תְּהִלִּים כְּגַם.

גַּם פְּעֻם אַחֲת אָמֵר שְׁצָרִיכִין לְזָהָר מְאַד לְטַבֵּל בָּאוֹתוֹ הַיּוֹם שִׁיחָה הָאָדָם בְּלִתִּי טָהוֹר, וְאֶפְלוּ אֵם לֹא יָכַל לְטַבֵּל בַּבָּקָר, עַל־כֵּל־פְּנִים יְטַבֵּל בָּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֶפְלוּ לְפָנוֹת עַרְבָּה כִּי צָרִיכִין לְזָהָר מְאַד לְטַבֵּל בָּאוֹתוֹ הַיּוֹם דִּיקָא. וַעֲזִין בְּסֻוף סְפּוּרִי מְעֻשִׂיות שָׁאָמֵר, שְׁטוֹב מְאַד לְטַבֵּל תְּכִפָּה וּמִיד וּבוּ עַזְנִים). אַחֶר־כֵּד אַחֲר שְׁעַבְרוּ קָרוֹב לְאֶרְבָּע שָׁנִים, וּמָה שְׁעַבְרָה בָּאֶלְוּ הַשָּׁנִים יַקְצְרוּ רַבּוֹת יְרִיעֹת לְסִפְרָה, וּבָבָר הַיָּה לוּ הַחוֹלָאת שֶׁלּוּ שְׁגָסְתִּילָק מִמְּנוּ, וּבָבָר חֹזֶר מֶלֶמְבָּרָג.

פְּעֻם אַחֲת בְּחִרְפָּה שְׁכַב עַל מִטָּהוֹ וְאֶנְחַנוּ עַמְּדַנוּ לְפָנֵינוּ וְהַתְּחִיל לְדִבָּר מַעֲנֵינוּ הַעֲשָׂרָה קְפִיטָל תְּהִלִּים שֶׁהַמִּתְקָוָן לְהַגְּנָלָה, וְאֵז צֹהָה עַלִי לְכַתֵּב עַל הַגִּיר הַפְּסוּקִים שְׁמַרְמָנוּ בָּהֶם הַעֲשָׂרָה מִנִּי נְגִינָה שֶׁהַמִּתְקָוָן לְהַגְּנָלָה, וַיַּשְׁבַּתִּי לְכַתֵּב וּמְפִיו יַקְרָא אֵלִי, וְגָלָה לִי הַפְּסוּקִים וּכְתַבְתִּים עַל הַסִּפְר בְּאַשְׁר הַמִּנְדָּפִים, (בְּ"לְקוּטֵי תְּנִינָא" סִימָן צ"ב הַגְּנָלָה), וְאֵז גָּלָה דְּעַתּוֹ שְׁרַצְנוּ לְגַלּוֹת בְּפִרְטִוֹת אֵיזֶה הַמִּתְקָוָן קְפִיטָל תְּהִלִּים שְׁצָרִיכִים לֹזֶר בָּאוֹתוֹ הַיּוֹם, וְהִיָּנוּ עַזְמָדִים וּמַצְפִּים שְׁזִינְלָה

לנו ולא זכינו, מיד אחריך נסעו מאותו ואחריך הייתה
 אצלו באיזה שbat והזמן שם יתרך שראית בענייני
 כתיבת ידו הקדוש שכבר רשם לעצמו העשרה קופיטל
 תהלים, שאריכין לומר, אך לא היה מדרך ארץ שאכח
 כתוב ידו בעצמי בלי רשותו, ורציתי ל特派ם במחי בעל
 פה, ולא יכולתי מחייב את רבינו פון יקפיד, כי באתי
 לחדרו ומצאתי כתוב ידו הנ"ל והסתבלתי בו ולא רשותו,
 כי המעשה הזאת הייתה בשbat פרשת שקליםים שנת תק"ע
 לפרט קטן שהוא זכרונו לברכה, יצא מהדרו ונכנס לבית
 הנדול שלו בעית קריית התורה ואנו נבנשתי בחדרו וראיתי
 כתוב ידו הנ"ל.

אחריך ביום ראשון בעית שלקהתי רשות מאותו לשוב
 לביתי, דברתי עמו ושאלתי ממנה شيئا ליעשרה קופיטל
 הנ"ל, כי ידעתי שכבר הם גרשימים אצלו הנ"ל. ולא רצה
 ואמר شيئا עת אחר זה, וחלבתי מאותו.

אחריך סמוך לאotta בעית שהיה אני בביתי
 בגעمرוב, אז גלה העשרה קופיטל תהלים לפני הרב דפה
 ברסלב ולפני חבריו רב נפתלי מגעمرוב, והוא אמר להם
 לעדות על זה וכך אמר להם, היה עניין זה היודע, (הינו
 עניין מקרה לילה חס ושלום), נבדים בודאי שלשה חילוי

העוזם, אני לוקח אתכם לעזרות. ותרשו שאלו העשרה
קפיטל תחלים מועילים מאד ממאוד לתקן קרייהם וهم תקון
גמר ומועל מאד מאד, ויש מי שיקרה לו על-ידי רבוי
אכילה ושתייה או על-ידי חלשה ועיפות או על-ידי שאינו
שוכב בראי, אבל זה אינו כלום, והוא במו תינוק שמשתין
בשנה גם יש שעומרים אותו מלמעלה ונצל מן המקרה,
או שהמול שומר אותו ונצל. גם לפעמים נרעה לה האדם
בשנה בחלום באלו הוא נופל ואחר-כך מתרוער משנתו,
גם זה מן השמים שטzielין אותו מזה, רק מי שיקרה לו חס
ושלום, מחמת הרהוריהם, מזה גבראים מפש קלפות חס
ושלום, מבאר בספרים. אבל מי שיאמר באותו היום אלו
העשרה קפיטל תחלים בודהי יתקו בזו מאד מאד.

ובמה ובמה צדיקים גדולים שרצוי לעמוד על עניין זה
ונתינעו למצא זהה תקון גמור, וקצתם לא ידעו כלל מהו
עניין זה, וקצתם התחילו לידע קצת בעניין תקון זה,
ונסתלקו לעוזם באמצע עסקם בזו ולא גמור. ולעוזר
השם יתברך שזובייתי לעמוד על זה בשלמות. ועניין תקון זה
על-ידי אמירת העשרה קפיטל תחלים הניל הוא דבר
חדש לנMRI חדש נפלא כי הוא תקון נפלא ונורא מאד
מאוד.ומי שיוביל לילך למקרה, ואחר-כך יאמרם בודהי מה

טוב, אך אַפְלוּ אֵם הוּא אֲנוֹם שָׁאִי אַפְשָׁר לְטַבֵּל בָּגּוֹן שֶׁחוֹא חֹלֶה אוֹ שֶׁחוֹא בְּדָרֶךְ, אַפְּעִיל פִּיכְבּוֹן אֵם יָמְרָם אֲשֶׁר לוֹ כִּי הֵם תָּקוֹן גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד. וְאֵם יָמְרָם בְּכָוֹנָה כְּרָאוֹי בְּוֹדָאי מָה טּוֹב, אַךְ גַּם הָאָמִירָה בְּעַצְמָה מְסֻגָּל מְאֹד.

וְאָמָר: כִּי לֹא נוֹדֵעַ זֹאת מִזְמָם בְּרִיאַת הָעוֹלָם. מִסְתְּמָא הָיִיתִ רֹצֶחֶת לְבַטֵּל זֹאת לְגַמְרִי, אַךְ אֵי אַפְשָׁר זֹאת לֹא בְגַשְׁמִיות וְלֹא בְרוֹחַנִּיות, בְגַשְׁמִיות אֵי אַפְשָׁר כִּי הָיָה צְרִיךְ לְבַטֵּל וְלִשְׁנוֹת הַטְּבָע שֶׁל בְּלִילִוֹת בְּנֵי הָאָדָם בְּתִמְדּוֹת וְזֹה דָבָר שָׁאִי אַפְשָׁר, כִּי אַפְלוּ מֹשֶׁה רְבָנוּ עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם וּבְיוֹצָא, שְׁבַטֵּל הַטְּבָע הָיָה רָק לְפִי שָׁעה וּבְדָבָר פָּרָטִי, בָּגּוֹן קְרִיעַת יִם סּוֹפֵף אוֹ בְקִיעַת הַיְרָדוֹן וּבְיוֹצָא שָׁהִיה רָק לְפִי שָׁעה, אָבֶל לְבַטֵּל הַטְּבָע שֶׁל בְּלִילִוֹת בְּנֵי-אָדָם, כִּי כָל אַחֲרֵי וְאַחֲרֵי בְּהַכְּרִחָה לְבַטֵּל וְלִשְׁנוֹת הַטְּבָע אַצְלוֹ, וְגַם צְרִיךְ לְבַטֵּל וְלִשְׁנוֹת הַטְּבָע תְּמִיד, וְזֹה דָבָר שָׁאִי אַפְשָׁר, וְגַם בְּרוֹחַנִּיות אֵי אַפְשָׁר וּכְיוֹן. אַךְ הָעִשְׂרָה קְפִיטָל הֵם דָבָר גְּפַלָּא וַיְקָרָר וּמוֹעֵיל מְאֹד.

הבטחת רבנו זכרונו לברכה

גם יחד אתם לעדרות, ואמר שגמ כי ימלאו ימי, איזי אחר הסתלקותו מי ישיבוא על קברו ויאמר שם אלו העשרה קופיטל תהלים הניל ויתן פרוטה לאזכה, אפילו אם גדרו ועצמו עוננותיו וחתפאיו מאד מארחם ושלום, איזי אתה מצא ואשתדל לארכ ולרחב להוציאו ולתקןו וכו'. ואני חזק מאד בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר. שאלו העשרה קופיטל מועילים מאד מאד, ואלו הן העשרה קופיטל תהלים: טז ל"ב מ"א מ"ב נ"ט ע"ז צ' ק"ה קל"ז ק"ג באשר בבר נדרפסו במה פעים. ויאמרם בסדר שהם בתובים בתהלים, ואמר שהוא תקון התקון הכללי, כי כל עברה יש לה תקון מידה, אבל תקון הניל הוא התקון הכללי. גם אמר אז שבענין הניל של אלו העשרה קופיטל תהלים, יאמרו וינלו בפני הכל. ואמר: אף-על-פי שהוא דבר קל לומר העשרה קופיטל תהלים, אף-על-פי שאין גם זה יהיה בבד מאד לךם, וכן נתקים עתה בעוננותינו הרבה, שמתמת רבי המתקנת, רב החמון רחוקים מאד לךם זאת. ולא ידע מה שום נברא מימות עולם, ותאמרים בשם רבנו זכרונו לברכה, בכדי ששפטותיו יהיו הובאות וכו', אשר כל האידיקים מתגעגים לזה, ומה זה אשר אלצוני לגלות כל הניל, ווכחות יעדן, ומכל פגמיינו וצרותינו יתケנו ויושענו, אמן בין יהי רצון.

יהי רצון קדם אמירת תהילים (בשבת ויום אין אומרים אותו)

יהי רצון מלפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו, הבוחר ברוד עבדו
ובירעו אחריו, והבוחר בשירות ותשבחות, שתפן ברחמים אל
קריאת מזמור תהלים שאקרה, אבל אמרם דוד המלך עליו
השלום בעצמו זכותו יגנו علينا. ויעמד לנו זכות פסוק תהלים,
זכות רבותיהם ואותיותיהם, ונקדותיהם וטעמיהם, והשומות
היווצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות, לבפר פשעינו
ועונותינו וחתאתינו, ולזמר ערים ולהברית כל החוחים
והគוזים הסובבים את השושנה העליונה, ולהבר אשת נערות
עם דודה באחה ואחה ורעות, ומישם ימשך לנו שפע לנפש רוח
ונשמה לטהרנו מעונותינו ולסלח חטאינו ולבר פשעינו, כמו
שלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניה, במו שנאמר, גם יי'
העביר חטאך לא תמות. ואל תקחנו מהעולם הזה קדם וממנו
עד מלאת שנותינו בהם שבעים שנה באפנ שnochel לתקן את
אשר שחתנו. זכות דוד המלך עליו השלום יגנו علينا ובידנו,
שנהאריך אפק עד שזיבנו אליו בתשובה שלמה לפניה. ומואוצר
מתנת חנים חנים, בדרכיתיב, וחנוטי את אשר אחן ורחתתי את
אשר ארחים. ובשם שאנו אומרים לפניה שירה בעולם הזה, בה
גוזה לזרם לפניה יי' אלהינו שיר ושבחה לעולם הבא. ועל ידי
אמירת תהלים תתעורר חכמת השرون לשיר בקול נעים בגילת
ורגן, בבוד הלבנון נתן לה, הוד והדר בבית אלהינו, במרה
בימינו אמן סלה:

טוב לוּפֶר זאת לְפָנֵי אֲמִירַת הַעֲשָׂרָה מִזְמּוֹרִים

הַרְיִינִי מִקְשָׁר עַצְמִי בְּאֲמִירַת הַעֲשָׂרָה מִזְמּוֹרִי תְּהִלִּים אַלְוּ לְכָל
הַצְדִיקִים הָאַמְתִיִים שְׁבָדוֹרָנוּ, וְלְכָל הַצְדִיקִים הָאַמְתִיִים שַׁזְכִנִי עַפְרָ
קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַפָּה, וּבְפִרְטָה לְרַבְנָה תְּקֻדּוֹשׁ צַדִיק יִסּוּד עַולָם
נִיחַל נִזְבָּע מִקּוֹר חִכְמָה, רַבְנָה נְחַמֵּן בֶּן פִינָא בֶן שְׁמַחָה, גַּנְחַטְמָן
נְחַמְן מְאוֹפֵן, אֲשֶׁר גַּהְה וְתָקַן לוּפֶר אַלְוּ הַעֲשָׂרָה מִזְמּוֹרִי תְּהִלִּים
בְּשִׁבְיל תָּקוֹן הַבְּרִית, זְבוֹתָם יְגַן עַלְיָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

וְעַל דָעַתָם וְעַל בִּוּנָתָם אָנָי אָוּפֶר הַעֲשָׂרָה קְפִיטָל תְּהִלִּים אַלְוּ,
וּבְזִכְוֹתָם וְכַחַם אַזְבָּחָה לְעוֹזָר וְלְגָלוֹת בָּל הַעֲשָׂרָה מִינִי נְגִינָה שְׁגָאָמָר
בָּהֶם סְפִר תְּהִלִּים, שְׁהָם: אָשָׁרִי, בָּרְכָה, מִשְׁכִיל, שִׁיר, נְצֹות, נְגּוּן,
תְּפִלָה, הַזְדָאָה, מִזְמָר, הַלְלִיָּה, שְׁהָם: שִׁיר פְשָׁוֹט, בְּפּוֹל, מִשְׁלָש,
מִרְבָע, שְׁהָם בְּלֹילִים בְּשֶׁמֶךְ הַמִּיחָד הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ. וּבְזִכְוֹת וּבְכָחָ
הַשְׁגַנִי שְׁמוֹת הַקְדוֹשִׁים הַאַלְוּ בְמַלְיאָם, שְׁהָם אַל אֱלֹהִים (בָזָה): אַלְפָ
לְמַד, אַלְפָ לְמַד הַי יָוד מַמָּ, שְׁהָם עַזְלִים בְמִסְפָר תְּפִ"ה, בְמִסְפָר
תְּהִלִּים, בְכָח אַלְוּ הַשְׁמוֹת תְּזַבְנִי לְתָקוֹן הַבְּרִית, שַׁהְוָא תָקוֹן הַכָּלְלִי,
אָמֵן:

קְוִידָם שִׁתְחִיל בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים יֹאמֶר זֶה:

לְכָיו נְרַגֵּנָה לִיהְזָה, נְרִיעָה לְצֹור יְשַׁעָנוּ: נְקַדְמָה פָנָיו בְתוֹדָה, בְזִמְרוֹת
נְרִיעָה לוּ: בַּי אֶל גָדוֹל יְהָזָה, וּמְלָךְ גָדוֹל עַל כָל אֱלֹהִים:

הַרְיִינִי מִזְפֵן אַת פִי לְהֽוֹדָות וְלְהַלֵּל וְלְשִׁבְחָה אַת בּוֹרָאי. לְשָׁם יְהָזָה
קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא וִשְׁבִינָתָה בְדָחִילוּ וּרְחִימָו עַל יְהָזָה דַהְוָא טְמִיר וְגַעַלָם
בְשָׁם כָל יִשְׂרָאֵל:

טז

- א מִכְתָם לְדוֹד, שְׁמַרְגֵי אֶל בַי חֲסִיתִי בָהּ;
- ב אָמְרָת לִיהְוָה אָדָנִי אַתָה, טוֹבָתִי בֶל
עַלְיךָ:
- ג לְקָדוֹשִים אָשָר בָּאָרֶץ הַפָּה, וְאַדִירִי בֶל
חַפְצִי בָם:
- ד יָרֻבו עַצְבּוֹתָם אַחֲר מְהֻרוֹ, בֶל אָסִיךְ
גְּסֶבֶיהָם מִדָם, וּבֶל אָשָא אַת שְׁמוֹתָם עַל
שְׁפָתִי:
- ה יְהָוָה מְגַת חַלְקִי וּכֹסִי, אַתָה תּוֹמִיךְ
גּוֹרְלִי:
- ו חַבְלִים גַפְלוּ לֵי בְגַעֲמִים, אַפְ נְחַלָת
שְׁפָרָה עַלְיכָה:

וְאָבֹרֶךְ אַת יְהֹוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֲפָלָה לִילּוֹת
יִסְרָאֵן בְּלִיוֹתִי:
חַשְׁיוֹתִי יְהֹוָה לְנִגְדֵי תָּמִיד, כִּי מִימִינִי בְּלִ
אֲמֹות:
טַלְבֵנִי שְׁמָחָה לְבִי וַיָּגֵל בְּבוֹזִי, אֲפָלָה בְּשָׁרִי
יִשְׁפַּן לְבָטָה:
וְכִי לֹא תַעֲזֹב נֶפֶשִׁי לְשָׁאֹל, לֹא תַתְנוֹ
חַסִּידָךְ לְרֹאֹת שְׁחָתָה:
יְאָתָה תְּזִיעֵנִי אֶרְחָתִים, שְׁבָע שְׁמָחוֹת אַת
פָּגַנִּיךְ, גְּעֻמּוֹת בִּימִינְךָ גְּצָחָה:

לב

א לדוד מישביל, אשרי גשי פשע כמי
חטאה:

ב אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עוז, ואין
ברוחו רמיה:

ג כי החרשתוי בלו עצמי, בשאגתי כל
היום:

ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידה, נחפה
לשדי בחרבני קיז סלה:

ה חטאתי אודיע ועוני לא כסית,
אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה, ואתת
גשאת עוז חטאתי סלה:

ו על זאת יתפלל כל חסיד אליה לעת
מצא, רק לשפט מים רבים אליו לא יגיעה:

וְאַתָּה סֶפֶר לֵי** מִצֶּר תְּצִירִי רְגִי
 פְּלִיט תְּסֹבְבִּנִי סָלָה:
 חַאשְׁכִּילְךָ וְאוֹרֵךְ בְּדָרְךָ זוּ תְּלִיךָ אִיעָצָה
 עַלְיךָ עִינִי:
 טַאֲל תְּהִיוּ בְּסֻום בְּפִרְד אֵין הַבִּין, בְּמִתְגָּרָסָן עַדְיוֹ לְבָלוּם בְּלִקְרָב אַלְיהָ:
 יְרָבִים מְכַאֲזִבִּים לְרַשְׁעָה, וְהַבּוֹטָח בִּיהְזָה
 חַסְד יִסּוּבְבָנוּ:
 יְאַשְׁמָחוּ בִּיהְזָה וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהַרְגִּינוּ כָל
 יִשְׂרָאֵל לִבָּן:

**כאן צריך להפסיק מעט (לקומ' ח"א סימן ר"ג)

מא

א לְמַנְצֵחַ מִזְמוֹר לְדָוד:
 ב אֲשֶׁרִי מִשְׁפֵיל אֶל דָל, בַיּוֹם רָעָה
     יְמַלְתָהו יְהֹוה:
 ג יְהֹוה יְשִׁמְרָהו וַיְהִי הָאָשָׁר בָּאָרֶץ, וְאֶל
     תַתְגַהו בְגַפֵש אִיבָיו:
 ד יְהֹוה יְסַעַדְנוּ עַל עַרְשֵׁהוּ, כָל מִשְׁבָבוֹ
     הַפְכָת בְחָלִיו:
 ה אָנִי אָמַרְתִי יְהֹוה חִגְגִי, רְפָאָה נְפָשִׁי כִי
     חַטָאָתִי לְךָ:
 ו אָזִיבִי יְאִמְרוּ רָע לִי, מַתִּי יִמּוֹת וְאֶבֶד
     שָׁמוֹ:
 ז וְאֵם בָא לְרֹאֹת שֹׂוא יְדִבָר, לְבוֹ יַקְבִּץ
     אָזִן לו, יִצְא לְחוֹזֵץ יְדִבָר:

ח ייחד עלי יתלהשו כל שנאי עלי יחשבו
רעה לי:

ט דבר בלייל יצוק בו, ואשר שכב לא
יוסיף לקום:

ו גם איש שלומי אאשר בטחתי בו אוכל
לחמי, הגדיל עלי עקב:

יא ואתה יהוה חנני ותקימני, ואשלמה
לחות:

יב בזאת ידעתי כי חפצתי بي, כי לא ירע
איבי עלי:

יג ואני בתמי תמכת بي, ותציגני לפגיך
לעוזלים:

יד ברוך יהוה אלهي ישראל מהעולם ועד
העולם, אמן ואמן:

מב

א לְמַנְצֵחַ מִשְׁבֵיל לְבָנִי קָרְתָה:
 ב כָאֵל תְעַרֵג עַל אֲפִיקִי מִים, בֶן נְפָשִׁי
 תְעַרֵג אֵלֶיך אֱלֹהִים:
 ג צְמָאָה נְפָשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי, מְתִי
 אָבוֹא וְאָרָאָה פְנֵי אֱלֹהִים:
 ד הִיְתָה לִי דְמַעַתִי לְחַם יוֹמָם וּלְלַיְלָה,
 בְאָמֵר אֵלִי כָל הַיּוֹם אֵיה אֱלֹהִים:
 ה אֱלֹה אָזְכָרָה וְאָשְׁפָכָה עַלִי נְפָשִׁי, כִי
 אָעַבֵר בְּסָך אָדִידָם עַד בֵית אֱלֹהִים, בְקֹול
 רָגַח וְתֹזְדָה חָמֹז חֹגֶג:
 ו מַה תְשַׂתֹּחַחַי נְפָשִׁי וְתַהְמֵי עַלִי, הַזְחִילִי
 לְאֱלֹהִים כִי עַז אָזְנוּ יְשִׁיעָות פְנֵיו:

אֱלֹהִי עַלְיָ נֶפֶשִׁי תְּשַׁתּוֹחַת עַל כֵּן
 אָזְכָּרְךָ מֵאָרֶץ יְרֵדָן וְחַרְמוֹנִים מֵהָר
 מַצְעָרָה:

ח תְּהֻזָּם אֶל תְּהֻזָּם קֹרֵא לְקוֹל צְנוּרִיךְ, כָּל
 מְשֻׁבְּרִיךְ וְגַלְּיךְ עַלְיָ עֲבָרוֹת
 ט יוֹמָם יִצְחָה יְהֹוָה חַסְדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה
 עַמִּי תְּפָלָה לְאֵל חַיִּים:
 וְאוֹמֶרֶת לְאֵל סְלָעִי לְמָה שְׁבַחְתָּנִי, לְמָה
 קִידָּר אֵלֶיךָ בְּלִחֵץ אוֹיֵב:
 יְא בְּרִצָּח בְּעַצְמֹתִי חַרְפּוֹנִי צְוָרָרִי,
 בְּאָמָרָם אֵלִי כָּל הַיּוֹם אֵיה אֱלֹהִיךְ:
 יְב מָה תְּשַׁתּוֹחַחֵי נֶפֶשִׁי וּמָה תְּהַמֵּי עַלְיָ
 הַזְּחִילִי לְאֵלָהִים כִּי עַז אָזְכָנוּ, יִשְׁוּעָת פָּנִי
 וְאֱלֹהָיו:

נת

א לֹמַנְצֵחַ אֶל תְשִׁיחַת לְדוֹד מִכְתָּם, בְשַׁלְחָ
 שָׁאוֹל וַיִּשְׁמַרְוּ אֶת הַבִּית לְהַמִּתּוֹ:
 ב הַצִּילָנִי מַאיְבִי, אֶלְהִי, מִמְתְקֹומִי
 תְשַׁגְבָנִי:
 ג הַצִּילָנִי מִפְעָלִי אָז, וּמַאֲגִישִי דָמִים
 הֽוֹשְׁעִיגִיבִי:
 ד כִּי הַגָּה אֶרְבוֹ לְנַפְשִׁי, יִגּוֹרֵז עַלְיִ עֲזִים,
 לֹא פְשֻׁעֵי וְלֹא חַטָּאתִי יְהֹוה:
 ה בְּלִי עֹז יְרוֹצֹן וַיְכֹונֵנוּ, עֹזֶה לְקַרְאָתִי
 וַרְיאָה:
 ו וְאַתָּה יְהֹוה אֱלֹהִים צְבָאות אֶלְהִי
 יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפֶקַד כָּל הָגּוֹים, אֶל
 תִּחְזֹן כָּל בָּגְדִי אָז סְלָה:

וְיִשְׁזַׁבוּ לְעָרֶב יְהֹמֹּו בְּכֶלֶב וַיִּסְׁזַׁבּוּ עִירֵי
 ח הָגָה יְבִיעּוֹן בְּפִיהֶם חֲרֻבּוֹת
 בְּשִׁפְתּוֹתֵיכֶם, כִּי מַי שְׁמַעַת:
 ט וְאַתָּה יְהֹוָה תְּשַׁחַק לְמֹו, תְּלַעַג לְכָל
 גּוֹיִם:

וְעוֹז אֱלֹיךְ אֲשֶׁר מְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִים:
 יְאָא אֱלֹהִי חָסְדִּי יְקָדְמָנִי, אֱלֹהִים יְרָאַנִי
 בְּשִׁרְרִי:
 יְבָאֵל תְּהִרְגֵּם פָּנוּ יִשְׁכְּחוּ עַמִּי, הַגִּיעַמוּ
 בְּחִילְךְ וְהַזְּרִידָמוּ, מְגַגְנוּ אֲדָנִי:
 יְגַחְטָאת פִּימֹו דָבָר שְׁפָתִימֹו וַיְלַכְּדוּ
 בְּגָאוֹנָם, וְמְאֹלהָ וּמְבָחָשׁ יִסְפְּרוּ:
 יְדִכְלָה בְּחִמָּה כְּלָה וְאַיְגָמוּ, וַיְדַעַו כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁיל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסִי הָאָרֶץ סָלָה:

הכללי

טו וַיַּשְׁבוּ לָעֶרֶב יְהִמֹּא כַּפְלָב וַיִּסְׁבְּבוּ עִיר:
 טז הַמָּה יִגְיָעֵן לְאַכְלָה, אֲםָר לֹא יִשְׁבְּעֵוּ
 וַיַּלְיָנוּ:

יז וְאַנְיִ אָשִׁיר עַזָּה וְאַרְגֵּן לְבָקֵר חַסְדָּה, בַּי
 הַיִּתְּ מִשְׁגָּב לִי וּמְגֻומָּם בַּיּוֹם צָר לִי:
 יח עַזִּי אֶלְيָה אָזְמָרָה, בַּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי
 אֱלֹהִי חַסְדִּי:

עז

א לְמִנְצָח עַל יְדוֹתָונִין לְאָסָף מִזְמוֹר:
 ב קֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קֹלִי אֶל
 אֱלֹהִים וְהָאָזִין אֲלֵי:
 ג בַּיּוֹם צָרָתִי אָדָנִי דָּרְשָׁתִי, יְדִי לִילָּה
 גָּגָרָה וְלֹא תִּפְוגֵּג, מְאַנְהָה הַגְּחָם גָּפְשִׁי:

ד אָזְפָרָה אֲלֹהִים וְאַהֲמִיהָ אֲשִׁיחָה
וּתְתֻעַטֶף רֹזְחֵי סָלָה:

ה אֲחִזָּת שְׁמָרוֹת עִנִּי גַּפְעַמְתִי וְלֹא
אָדָבָר:

ו חֲשַׁבְתִי יָמִים מִקְדָם, שְׁנָוֹת עַזְלָמִים:
ז אָזְפָרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה, עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה,
וַיְחִפֵשׂ רֹזְחֵי:

ח הַלְעַזְלָמִים יִזְגַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסְפַח לִרְצֹות
עוֹד:

ט הָאָפָם לְגַצֵח חַסְדוֹ, גַּמֵר אָמָר לְדָר וְדָר:
י הַשְׁכָח חַנּוֹת אֵל, אִם קָפֵץ בָּאָפָרָה רַחֲמִיו
סָלָה:

יא וְאָמָר חַלּוֹתִי הִיא, שְׁנָוֹת יִמְין עַלְיוֹן:

כה

הכָלְלִי

תקון

יב אַזְפֹור מַעֲלֵלי יְהָ, כִי אַזְפָרָה מִקְדָם
פֶלְאָה:

יג וְהִגִּיתִי בְכָל פְעָלָה, וּבְעַלְילּוֹתִיךְ אַשְׁיִיחָה:
יד אֱלֹהִים בְקָדְשׁ דָרְכָה, מַיְ אֵל גָדוֹל
בְאֱלֹהִים:

טו אַתָּה הָאֵל עַשָּׂה פֶלָא, הַזְדֻעָת בְעַמִּים
לְזִקָה:

טו גָאַלְתָ בְזֹרְעָנָע עַמָה, בְנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֵף
סָלָה:

יז רְאֹךְ מִים אֱלֹהִים, רְאֹךְ מִים יְחִילָה, אַפְ
יַרְגֹז תְהִמּוֹת:

יח זָרְמוֹ מִים עֲבוֹת, קֹול נִתְנוֹ שְׁחָקִים, אַפְ
חַצְצִיך יְתַהְלָכוֹ:

יט קול רעמה בגָּלְגָּל האירו ברקים תבל,
רגזה ותרעש הארץ:
כ בָּיִם דַּרְכָּה וַשְׁבֵילָךְ בָּמִים רַבִּים,
וְעַקְבּוֹתֶיךָ לֹא נָדַעֲנוּ:
כא נָחִית בְּצָאן עַמָּה, בַּיד מֹשֶׁה וְאֶחָרֶן:

ע

א תפליה למשה איש האלים, אֱדוֹנִי מעוז
אתה הייתה לנו בדרך ודרך:
ב בטרם הרים ילו ותחולל ארץ ותבל,
ומעוֹלָם עד עזלם אתה אל:
ג תשב אָנוֹשׁ עד דְּכָא, ותאמר שובו בְּנֵי
אָדָם:
ד כי אלף שנים בעיניך ביום אהמול כי
יעבר, ואשמורה בלילה:

ה זרמְתֶם שָׁנָה יְהִי, בַּבְּקָר כְּחִצֵּיר יְחִילָה:
 וּבַבְּקָר יְצִיעָה וְחִלָּף, לְעָרֶב יְמוּלָל וְיִבְשָׁה:
 וּבֵין כְּלִינוֹ בְּאַפָּה, וּבְחִמְתָּךְ גְּבָהָלָנוּ:
 ח שְׁתָה עֲוֹנְתִינוּ לְגַדְּה, עַלְמָנוּ לְמַאוֹר
 פְּנִיקָה:

ט בֵּין כָּל יְמִינוֹ פָנוּ בְּעַבְרָתָה, כְּלִינוֹ שְׁנִינוֹ
 כָּמוֹ הַגָּהָה:

וּמַי שְׁנוֹתִינוּ בְּהָם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאֶם
 בְּגִבְוָרָת שְׁמוּנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם עַמְלָל וְאוֹז,
 כִּי גַּז חִישׁ וְגַעֲפָה:

יא מַי יוֹדֵעַ עַז אַפָּה, וּכְירָא תָּךְ עַבְרָתָה:
 יב לְמִנּוֹת יְמִינוֹ כֵן הוֹדֵעַ, וְגַבָּא לְכָבָב
 חִכְמָה:

ג שׁוֹבֵה יְהֹוָה עַד מְתִי וְהַפְּחָם עַל
עֲבֹדִיךְ:

ד שְׁבָעָנו בְּבָקָר חָסֶדֶךְ וְגַרְגָנָה וְגַשְׁמָדָה
בְּכָל יְמִינוֹ:

טו שְׁמַחְנָנו בְּימֹת עֲגִיתָנו שְׁגֹת רְאִינוֹ
רְעָה:

טו יְרָאָה אֶל עֲבֹדִיך פְּעַלְתָה וְהַזְרָך עַל
בְּגִיהָם:

י וַיְהִי נָעַם אָדָנִי אֱלֹהֵינוּ עַלְיָנוֹ וּמַעֲשָׂה
יְדֵינוֹ כּוֹנָנָה עַלְיָנוֹ וּמַעֲשָׂה יְדֵינוֹ בּוֹנָגָה:

קה

א הַזְדָו לְיְהֹוָה קָרָאו בְשָׁמוֹ הַזְדִיעו בְעַמִים
עַלְילוֹתָיו:

ב שִׁירָו לו זָמְרו לו שִׁיחָו בְּכָל גַּפְלָאוֹתָיו:

ג הַתְהַלֵּלוּ בְשֵׁם קָדְשׂוּ יִשְׂמַח לִבְ מִבְקָשָׁי
יְהֹוָה :

ד דַרְשׁוּ יְהֹוָה וְעֹזֹן בְקָשׁוּ פְנֵיו תָמִיד:
ה זָכְרוּ גֶפְלָאָזָתֵיכְוָא אָשָׁר עִשָּׂה מִפְתָּחָיו
וּמְשֻׁפְטָיו פִיּוֹן:

ו זָרָע אֶבְרָהָם עֲבָדוֹ בְנֵי יַעֲקֹב בְחִירָיו:
ז הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְכָל הָאָרֶץ מְשֻׁפְטָיו:
ח זָכָר לְעוֹלָם בְרִיתְךָ דָבָר צָוָה לְאֶלְף דָוָר:
ט אָשָׁר כְרָת אֶת אֶבְרָהָם וִשְׁבָועָתוֹ
לְיִשְׂחָק:

י וַיַּעֲמִידָה לְיַעֲקֹב לְחַק לְיִשְׂרָאֵל בְרִית
עוֹלָם:

יא לְאָמֵר לְךָ אֶת אָרֶץ כְּנָעָן חֶבֶל
גְּחַלְתָּכֶם:

יב בְּהִיוֹתֶם מַתִּי מִסְפֵּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶם:
יג וַיַּתְהַלֵּכוּ מְגֻויִּים אֶל גּוֹי, מִמְּמַלְכָה אֶל עַם
אַחֲרָיו:

יד לֹא הָבִיחַ אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיָּזְבַּח עַלְיָהֶם
מִלְכִים:

טו אֶל תָּגַעַן בְּמִשְׁיחִי, וְלַגְבִּיאֵי אֶל תְּרֻעָה:
טו וַיָּקֹרֵא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כֹּל מִטָּה לְחַם
שְׁבָרָה:

יז שְׁלֵחַ לְפָנֵיהם אִישׁ, לְעַבְדַ נִמְכָר יוֹסֵף:
יח עַפּוּ בְּכֶבֶל רֶגֶל, בְּרוֹזֵל בָּאָה נְפָשׁוֹ:
יט עד עַת בָּא דָבָרֹז, אִמְרָת יְהוָה

צְרָפְתָהָוּ:

כ שְׁלֵחַ מֶלֶךְ וַיַּתִּירָהוּ, מִתְשֵׁל עַמִּים
וַיַּפְתַּחַהָוּ:

כֹא שֶׁמֶוּ אָדוֹן לְבִיתוּ, וּמַשְׁלֵל בְּכָל קְנִינָוּ:
 כֹב לְאַסְרֵ שְׂרִיו בְּגַפְשׁוּ, וּזְקָנִיו יְחַכְמָם:
 כֹג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר בָּאָרֶץ
 חַם:

כַד וַיַּפְרֵ אֶת עַמּוֹ מֵאָד, וַיַּעֲצִמֵּהוּ מִצְרָיו:
 כַה הַפְךְ לִבָּם לְשָׁנָא עַמּוֹ, לְהַתְגַּבֵּל
 בְּעָבְדָיו:

כֹט שְׁלֵיחַ מִשְׁהָ עַבְדָוּ, אַהֲרֹן אָשֵר בְּחַר בָּוּ:
 כֹו שֶׁמֶוּ בָם דָבֵרִי אֲתֹותָיו, וּמִפְתָּים בָּאָרֶץ
 חַם:

כֹה שְׁלֵיחַ חַשְׁךְ וַיְחַשֵּׁךְ, וְלֹא מָרוֹ אֶת דָבְרוֹ:
 כֹט הַפְךְ אֶת מִימִיהָם לְדָם, וַיִּמְתֵּת אֶת
 דָגָתָם:

לְשָׁרֵץ אֲרֹצָם צְפַרְדָּעים, בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם:

לא אמר ויבא ערב, כנים בכל גבולם:
 לב נתן גשמייהם ברד, אש להבות
 בארצם:
 לא ויד גפנום ותאנתם, וישבר עץ גבולם:
 לד אמר ויבא ארבה, וילך ואין מספר:
 לה ויאכל כל עשב הארץ, ויאכל פרי
 אדמהתם:
 לו ויד כל בכור הארץ, ראשית לכל
 אונם:
 לו וויצוים בכסף זהב, אין בשבטיו
 כושל:
 לה שמח מצרים בצאתם, כי נפל פחדם
 עליהם:
 לט פריש ענו למסה, אש להAIR לילדה:

ט שְׁאֵל וַיָּבֹא שָׁלוֹ, וְלֹחֶם שָׁמִים יִשְׁבִּיעָם:
 מא פַּתַּח צָרָר וַיָּזֹבּוּ מִים, הָלַכּוּ בְצִוּת
 נָהָר:

מִבְּבִי זָבֵר אֶת דְּבָר קָדְשׂוֹ, אֶת אֲבָרָהָם
 עַבְדָּוֹ:

טג וַיָּצֹא עָמֹו בְּשִׁשְׁזָן, בְּרִפָּה אֶת בְּחִירִיוֹ:
 מַד וַיָּתַן לָהֶם אֶרְצׂוֹת גּוֹימָם, וְעַמְלָל לְאַמִּים
 יִרְשָׁוֹ:

מַה בְּעַבּוֹר יִשְׁמַרוּ חֲקִיו וְתוֹרָתָיו יִגְנְרוּ,
 הַלְלֵנוּהָ:

כלז

א עַל גְּהֻרוֹת בְּבָל שָׁם יִשְׁבָּנוּ גַּם בְּכִינָה,
 בְּזָכְרָנוּ אֶת צִוָּן:

בְּעַל עֲרָבִים בְּתֹוכָה, תְּלִינוּ בְגַרְזָתִינוּ:

ג בַּיְ נִשְׁמָ שְׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרִי שִׁיר
וְתֹלְלִינּוּ שְׁמַחַת, שִׁירוּ לְנוּ מִשִּׁיר צִוּן:
ד אֵיךְ נִשְׁיר אֶת שִׁיר יְהֹוָה, עַל אָדָמָת
גָּבָר:

ה אֲם אֲשֶׁבֶת יְרוֹשָׁלָיִם, תְּשִׁיבָה יִמְינִי:
וְתִדְבֶּק לִשְׁוֹנִי לְחַבֵּי אֲם לֹא אָזְכָּרְכִּי, אֲם
לֹא אָעַלְהָ אֶת יְרוֹשָׁלָיִם עַל רַאשׁ שְׁמַחַתִּי:
ז זָכֵר יְהֹוָה לְבָנִי אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוֹשָׁלָיִם,
הָאָמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסֹוד בָּהֶם:
ח בַּת בָּבֶל הַשְׂדוֹדָה, אֲשֶׁרִי שְׁיִשְׁלָם לְךָ
אֶת גָּמוֹלָךְ שְׁגָמְלָתְךָ לְנוּ:
ט אֲשֶׁרִי שְׁיִאָחֹז וְגַפֵּץ אֶת עַלְלִיךְ אֶל
הַסְּלָעָה:

קנ

א הַלְלוּיָה הַלְלוּ אֶל בָּקָדְשׁוֹ, הַלְלוּוּהוּ בְּרִקְיעַ
עֹז:

ב הַלְלוּוּהוּ בְגִבּוֹרָתִיו הַלְלוּוּהוּ כֶּרֶב גָּדוֹלָה:
ג הַלְלוּוּהוּ בְתִקְעָ שׁוֹפֵר, הַלְלוּוּהוּ בְגַבְלָ
וּכְגֻּרָה:

ד הַלְלוּוּהוּ בְתִפְאָ וּמְחוֹל, הַלְלוּוּהוּ בְמִגְיָם
וּעֲזָבָה:

ה הַלְלוּוּהוּ בְצַלְצָלִי שֶׁמֶעָ, הַלְלוּוּהוּ בְצַלְצָלִי
תְּרוּעָה:

ו כָל הַגְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהָה, הַלְלוּיָה:

לאחר סיום המזמורים יאמר שלושה פסוקים אלו:

כִּי יִתְן מִצְיוֹן יְשֻׁוָּת יִשְׂרָאֵל בְשׁוֹב יְהָה שְׁבּוֹת עַמּוֹ, יִגְל יַעֲקֹב
יְשָׁמַח יִשְׂרָאֵל: וְתִשְׁוָעָת צְדִיקִים מִיְהָה, מַעֲזָם בְּעַת צְרָה: וַיַּעֲזַרְם
יְהָה וַיַּפְלַטֵם, וַיִּפְלַטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעָם כִּי חָסֹן בָו:

אחר-כך טוב לומר תפלה זו, יסדה מורהנו רבי נתן וצ"ל:

אֲשִׁירָה לְיְהוָה בְּחִי, אֲזֹמֶרֶת לְאֱלֹהִים בַּעֲדֵי, יְעַרְבֵּל עַלְיוֹ
שִׁיחֵי אָנְכִי אֲשֶׁר מִתְּחַנֵּן בְּיְהוָה: הַזָּדוֹת לְיְהוָה בְּכָנוֹר, בְּגַבְלָל
עַשְׂור זָמְרוּ לוּ: אֱלֹהִים, שִׁיר חֶדֶש אֲשִׁירָה לְךָ, בְּגַבְלָל
עַשְׂור אֲזֹמֶרֶת לְךָ: עַלְיוֹעַשְׂרָה וְעַלְיוֹנָבָל, עַלְיוֹהָגָיָן בְּכָנוֹר:
בְּיַיְשְׁמַחְתָּנִי יְהוָה בְּפָעַלְךָ, בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיךָ אַרְגֵּן:

רְבָזָנוּ שֶׁל עַזְלָם, אָדוֹן כָּל, בּוֹרָא כָּל הַגְּשָׁמוֹת, רְבָזָן כָּל
הַמְּעָשִׂים, הַבּוֹחר בְּשִׁירֵי זָמָרָה, עַזְרָנִי וְחַנְגִּנִּי בְּרַחְמָיָךְ
הַרְבִּים וּבְחַסְדָּיָךְ הַעֲצּוּמִים, שָׁאָזְבָּה לְעוֹזֵר וְלְהֹצִיאֵ
וְלִגְלוֹת כָּל הַעֲשָׂרָה מִינִי נְגִינָה שָׁגָגָה בְּהָם סְפִּרְךָ
תְּהִלִּים. וּבְזָכוֹת אֵלָיו הַעֲשָׂרָה קְפִיטָל תְּהִלִּים שָׁאָמְרָתִי
לְפָנָיָה, שְׁהָם בְּגַד עַשְׂרָה מִינִי נְגִינָה, שָׁגָגָה בְּהָם
סְפִּרְךָתְּהִלִּים, שְׁהָם: אֲשִׁירִי, בְּרַכָּה, מִשְׁבָּיל, שִׁיר,
גַּצּוֹת, גַּנוֹן, תְּפִלָּה, הַזְּדָאָה, מִזְמֹרָה, הַלְּלוּיָּה:
בְּזָכוֹת הַמִּזְמֹרִים וּבְזָכוֹת הַפְּסִוקִים וּבְזָכוֹת תְּבוּתֵיכֶם
וְאַזְתִּיתֵיכֶם וְנִקְדוּתֵיכֶם וּטְעַמֵּיכֶם וְהַשְׁמֹות הַיּוֹצְאִים
מֵהֶם מִרְאֵשִׁי תְּבוּתָה וּמִסּוּפֵי תְּבוּתָה, וּבְזָכוֹת הַזָּדָאָה,

עליו השלום, עם כל העשרה צדיקים, שיסדו ספר תהלים ובזכות הצדיק יסוד עולם, נחל נובע מkor חכמה, ריבנו נחמן בן פיגא, נח נחמן נחמן מאומן זכותו יגן علينا, אשר גלה ותקון לומר אלו העשרה קפיטל תהלים בשבייל תקון הברית, ובזכות כל הצדיקים והחסידים האמתיים, תזבני ותחנני, שאזפה ברוח הקודש הרבה להוציא אכל הטעפות קרי, שיצאו מני לבטלה, בין בשוגג בין בمزיד, בין באנס בין ברצון, אם אומר חם ושלום בשבייל מקרה שנודמן לו באותו הלילה, יאמר: ובפרט כל הטעפות שיצאו מני בלילה זה על ידי מקרה לילת, שקרה לי בעונתי הרבהם), כלם אזפה, ברוח הקודש הרבה ובחולתה הגדולה ובכח ה גדול, להוציאם מהקלפות ומהסתירין אחרני, מכל המkommenות שנפלו ונתקשו ונפכו ונחרבו לשם, ועל ידה מטה נדח. ותגיע ותשבר ותחרג ותעקר ותבללה ותבטל כל הקלות וכל הרוחין ושדין ולילין, שנעשה ונבראו ונוצרו על ידי אלו הטעפות, שיצאו מני לבטלה, וتسיר מהם חיותם, ותוציא ותגוז מהם החיים רקדשה, ובכל הגיצחות הקדושים שבלעו:

רְבָזֵנוּ שֶׁל עַזְלָם! אֶל חַי וּמִקְיָם, חַי הַחַיִים, מְלָא
רְחַמִּים, הַדָּן אֶת כָּל הָעוֹלָם לְכֹף זִכְוָת תְּמִיד, הַחֲפֵץ
חַסְד וּמְרֻבָּה לְהִיטִּיב. אָבִי אָבִי, גּוֹאָלִי וּפּוֹדִי. יְדֻעָתִי
יְהֹוָה יְדֻעָתִי, בַּי אָנָי בְּעַצְמֵי הַחַיָּב וְהַפּוֹשָׁע אָפְלוּ
בְּהַמְּקָרוֹת שְׁגַׂזְמָנוּ לֵי בְשׁוֹגָג, בַּי לֹא שְׁמַרְתִּי אֶת
הַמְּחַשְּׁבָה בְּלָל וּהְרַחֲרַתִּי בַּיּוֹם, עַד שְׁבָאתִי לִיְדֵי
טְמַאָה בְּלִילָה, וּעַל-יְדֵי-זָה קְלָקְלָתִי מֵה שְׁקָלְקָלָתִי,
וּגְרָמָתִי מֵה שְׁגָרָמָתִי, וּשְׁחַתָּתִי מֵה שְׁשַׁחַתָּתִי. אֹוי אֹוי
אֹוי, אֹוִיה עַל נֶפֶשִׁי, אֹוי לְנֶפֶשִׁי, בַּי גְּמַלְתִּי לִי רַעָה. מֵה
אָמָר, מֵה אָדָבָר, מֵה אָצְטָדָק. מֵה אָמָר, מֵה אָדָבָר,
מֵה אָצְטָדָק. הָאֱלֹהִים מֵצָא אֶת עַזְוִינִי. הַגְּנִי לְפִנֵּיךְ
בְּאַשְׁמָה רְבָה, הַגְּנִי לְפִנֵּיךְ מְלָא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, מְלָא
טֻנוֹפִים וּלְכָלָוִיכִים, מְלָא תֹּועֶבֶת רַעֲוָת, וְאֵין שָׁוָם לְשׂוֹן
בְּעַזְלָם שֶׁאוּכֵל לְכַבֵּזָה בֹּו עַצְם הַרְחַמָּנוֹת שִׁישׁ עַלִי, בַּי
רַע וּמָר, בַּי נָגַע עַד הַנֶּפֶשׁ, מָר לִי מָאָד, אָבִי שְׁבָשָׁמִים;
מָר לִי מָאָד, רְבָזָן בְּלָל הָעַזְלָמִים. רְאָה אַגְּחָתִי וְאַגְּקָתִי,
בַּי נֶפֶשִׁי מְרָה לִי מָאָד, עַד אָשָׁר אִנִּי יוֹדֵעַ אֵיךְ אִנִּי
יִכּוֹל לְחִיוֹת מַעֲצָם מְרִירּוֹת נֶפֶשִׁי, אָשָׁר עַד גְּבָהִי

שָׁמִים יַגְעֵעַ, בַּי קָצַתִּי בְּחַיִּי, לְפֹה לִי חַיִּים כְּאֶלְהָ, חַיִּים
מְרִים וּמְרוּרִים מִמְּרוֹת. אַת קָבֻעַת כּוֹס הַתְּרֻעָּה שְׁתִית,
מְצִיתָ, נְפָשִׁי:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם! אַתָּה לְבַד יִדְעָת רַבּוֹי וּעַצְם הַפְּגָמִים
הַגְּדוֹלִים, הַעֲצָומִים וְהַגְּוֹרָאִים, שָׁנָעֲשִׂים עַל-יִדְךָ
בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְעַתָּה אַיךְ אָוֶבֶל לְתַקּוֹן זֹאת וּבַמָּה יוֹסֵב
גַּעַר בְּמוֹנִי לְתַקּוֹן אֲתָּה אֲשֶׁר שְׁחַתָּתִי. אַךְ אַפְ-עַל-פִּיכְבּוֹן
יִדְעָתִי, וְאַנְיִ מַאֲמִין בְּאֶמְנָה שֶׁלְמָה, בַּי אֵין שָׁום יִאֲוֹשֵׁ
בְּעוֹלָם כָּלָל, וְעַדְיוֹן יִשְׁלַׁחְ לִי תִּקְוָה, וְעַדְיוֹן לֹא אָבְדָה
תוֹחֲלָתִי מִיהָוה, בַּי חַסְדִּי יְהָוה בַּי לֹא תִּמְנוֹ, בַּי לֹא בָּלוֹ

רַחֲמִיוֹן:

עַל-כּוֹן בָּאתִי לְפָנֶיךָ, יְהָוה אֱלֹהִי יְאֹלֶהָי אָבוֹתִי, אֱלֹהִי
אָבָרָהָם, אֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב, אֱלֹהִי בָּל הַצָּדִיקִים
וְהַחֲסִידִים הַאֲמֹתִים וְאֱלֹהִי כָּל יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהִי
הַרְאָשׁוֹנִים וְהַאֲחַرְזִים, שְׁתַרְחָם עַלִי וְתַעֲשֵׂה אֲתָּה אֲשֶׁר
בְּחַקְיךָ אֶלְךָ וְאַתָּה מִשְׁפְּטֵיךָ אֲשֶׁר, וְתַכְפֵּת אֲתָּה יִצְרָאֵי
לְהַשְׁתַּעַבֵּד לְךָ, וְתַגְעֵר בְּהַיִצְרָאֵר הָרָע וְתִגְרַשׁוּ מִמְּנִי
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתַשְׁמַרְנִי וְתַצְילְנִי וְתִפְלַטְנִי מַעֲתָה

מִכֶּל מֵינִי הַרְחֹוִרִים רָעִים וּמִמְּחַשְׁבּוֹת רְעוֹת וּמִפְגָּם
הָרְאוֹת וּמִפְגָּם הַדְּבוּר, וַתַּצְילֵנוּ מֵעַתָּה מִכֶּל מֵינִי פָּגָם
הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם בִּמְחַשְׁבָּה, דְּבוּר וּמְעַשָּׂה, וַתַּהֲיוּ עַמִּי
תָּמִיד וַתִּשְׁמַרְנִי וַתַּצְילֵנִי מִפְקָרָה, בֵּין בַּיּוֹם וּבֵין בְּלִילָה
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אָבִינוּ, מֶלֶךְ אֱלֹהִים וְקָיִם, גּוֹאֵל חִזְקָה. שְׁטַחַתִּי אֶלְיךָ
כְּפָי. הַצִּיל הַצִּיל, הַוּשִׁיעָה הַוּשִׁיעָה, הַצִּיל לְקוֹחִים לְמוֹת,
הַצִּיל נְרָדָף וְחַיָּב בְּמוֹנִי, הַצִּיל נִי מִן הַשָּׁאול תְּחִתּוֹת.
תַּן לִי תְּקוֹהָ וְלֹא אֶבֶּר, חַס וְשָׁלוֹם, בַּי מָה בְּצֻע בְּדָמִי,
בְּרַדְתִּי אֶל שְׁחָתָה, הַיּוֹדֵךְ עַפְרָה, הַיְגִיד אַמְתָּה. דָּלוּ עִינִי
לְמַרְזָם, יְהֹוָה עַשְׁקָה לִי, עַרְבָּנִי, עַרְבָּבָה לְטוֹב, אֶל
יַעֲשֵׂקָנִי זָדִים. בַּי אֵין לִי שָׁוָם כַּח אֶלְאָבְפִי, אֵין לִי שָׁוָם
מְנוּסָם וּמְבָטָח, בַּי אִם עַלְיָךְ לִבְדֵּךְ, עַל חַסְדִּיךְ הַעֲצּוּמִים
לִבְדֵּךְ, עַל רְחַמְּיךָ הַגְּדוֹלִים, עַל חַמְלָתְךָ הַאֲמָתִית, עַל
חַגִּינּוֹתְךָ הַגְּצִחּוֹת וּעַל כְּחַזְבָּוֹת הַצְדִיקִים, שְׁשִׁמְרוּ
אֶת הַבְּרִית בִּתְכִלָּת הַשְּׁלִמוֹת, שְׁאֵין שְׁלָמוֹת אַחֲרָיו,
בָּהֶם תִּמְכְּתִי יִתְהֹותִי, בָּהֶם אֲשִׁעָנִי וְאֲסִמָּה, בְּזִכּוֹתָם
וּבָהֶם אֲבָטָח וְאֲקֹודָה, בַּי לֹא תִּזְעֹז נְפָשִׁי לְשָׁאול, לֹא

תתן חסידך לראות שחת. אָהָה יְהוָה, מַלְטִנִי אָהָה
יְהוָה, פָּדַנִי רֵאָה מִסְכָן בְּמוֹנוֹ טוֹרֶף בְּלֵב יָמִים, תְּהוֹם
אֶל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךְ, כֹּל מִשְׁבְּרִיךְ וְגַלְיךְ עַלְיָהוּ.
עֲבָרוּ. צָודֵץ דָוִני בְצָפֹר, אִיבִי חָגָם. צָמְתוֹ בְבָורְחִי,
וַיְדוֹ אֶבֶן בַּי. צָפוּ מִים עַל רָאשֵי, אִמְרָתִי גְּנוּרָתִי.
קָרָאתִי שָׁמֶךְ יְהוָה, מְבָורְתָהִיתִי שָׁמֶךְ יְהוָה
מְבָורְתָהִיתִי:

רְבוּנוּ שֶׁל עֹזֶלֶם! רְבוּנוּ שֶׁל עֹזֶלֶם מַלְאָה רְחָמִים, מַלְאָה
חֶסֶד חָגָם, מַלְאָה חֲנִינָה, מַלְאָה רְחָמָנוֹת, מַלְאָה טֻוב,
מַלְאָה רְצֹן. בָּכֶר קָבְלָנוּ עַלְינוּ לְקוֹרָא אֶלְיךָ תְּמִיד, וְהַגְּנִי
מִקְיָם קָבְלָתָנוּ, וְהַגְּנִי קוֹרָא אֶלְיךָ מִמְקוֹם שְׁפֵל בָּזָה,
מִמְקוֹמוֹת מִגְנִים בָּאָלָה. מִמְעוּמָקִים קָרָאתִיךְ יְהוָה,
מִעוּמָקִים עַמְקִים, מִן הַמִּצְרָא קָרָאתִיךְ יְהוָה, עַגְנִי בְמִרְחָב יְהוָה.
וְאֵם בְּעֹזֶנותֵינוּ הַרְבִים יַרְדָנוּ לִמְקוֹם שִׁירְדָנוּ, וַיַּרְדָנוּ
עַבְשׂוּ בַעֲקֹבות מִשְׁיחָא לִמְקוֹמוֹת נְמוּכִים וְשִׁפְלִים
מִאָד מִאָד, שֶׁלָא יַרְדוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹכָם מְעוֹלָם, בָּמוֹ
שְׁבָתוֹב: וַתַּרְדֵד פְּלָאִים, אֵין מְנִיחָם לְהָה; אַפְ-עַל-פִּיכְנָן
אֵין אָנוּ מִיאָשִׁים עַצְמָנוּ, חַס וְשֹׁלוּם, בְשָׁום אָפָן בְעֹזֶלֶם

בָּלֶל, בַּי בָּר הַבְּטִחָתָנוּ לְהַשִּׁיבֵנוּ מִמְצֻולוֹת יָם, כִּמוֹ
שְׁבָתוֹב: אָמַר אֱדָנִי מִבְּשָׂן אֲשִׁיב, אֲשִׁיב מִמְצֻולוֹת
יָם. וּבְתִיב: וְאַפְּ גַם זֹאת, בְּהִיוֹתָם בָּאָרֶץ אִיבְּיהָם לֹא
מִאָסְתִּים וְלֹא גַעַלְתִּים לְכָלָתָם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אַתֶּם, בַּי
אָנָי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

רְבָזָנוּ שֶׁל עַזְלָם! פָּתָח פִּיךְ לְאַלְמָם בָּמוֹגִי, וַתְּשַׁלֵּחַ לִי
דְבָרִים מִמְעוֹן קָדוֹשׁ מִן הַשָּׁמַיִם, בָּאָפָן שָׁאוּבֵל לְגַנְצָח
אֹוֹתָה, לְרַצּוֹת וּלְפִים אֹוֹתָה, שַׁתְּקַבֵּל בְּרַחְמִיקָה הַרְבִּים
וּבְחַסְדִּיקָה הַעֲצּוּמִים אֵת אַלְוֹ הַעֲשָׂרָה קְפִיטָל תְּהִלִּים
שָׁאָמְרָתִי לְפָנֶיךָ, בָּאַלְוֹ אָמְרָמָם דָּוד הַמֶּלֶךְ עַלְיוֹ הַשְּׁלוּם
בְּעַצְמוֹ, וְאַפְּ-עַלְ-פִּי שָׁאַנְגִּי יוֹדֵעַ לְבֹונָן שָׁוָם בְּנָגָה
מְהֻכְּנוֹת הַעֲצּוּמֹת וְהַפְּרוֹאוֹת, שִׁישׁ בָּאַלְוֹ הַעֲשָׂרָה
מִזְמּוֹרים, יְהִי רְצֹוֹן מַלְפָנֶיךָ, יְהֹוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שַׁתְּהִא חַשְׁוֹבָה לְפָנֶיךָ הָאָמִירָה בְּפֶה לְבֶד, בָּאַלְוֹ
הַשְּׁנִתִי וּבְגַנְתִּי כָּל הַסּוֹדוֹת וְהַבְּנוֹת שִׁישׁ בָּהֶם, וַיְהִי
אָמָרִי לְרַצּוֹן לְפָנִי אֲדוֹן כָּל. וְהַגְּנִי מִשְׁלִיךָ יְהִבִּי עַלְיָה,
וְהַגְּנִי מִקְשָׁר עַצְמִי לְכָל הַצָּדִיקִים הָאָמְתִיִּים שְׁבָדֹרְנוּ
וּלְכָל הַצָּדִיקִים הָאָמְתִיִּים, שׁוֹבְנִי עַפְרָה, קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר

בָּאָרֶץ הַמִּהְוָה, וּבְפִרְטָה לְהַעֲדֵיק יִסּוּד עֹזֶלֶם, נְחַל נוֹבֵעַ
 מִקּוֹר חַכְמָה, רְבִנּוֹ נְחַמֵּן בּוֹ פִּינָּא, נִנְחַמֵּן נְחַמֵּן
 מַאוֹמֵן, זְבוֹתָו יָגֵן עַלְיָנוֹ אָמֵן, וּעַל הַעֲתָם וּעַל בְּוֹנְתָם
 אָמְרָתִי כָּל אַלְוֹ הַעֲשָׂרָה קְפִיטָל תְּהִלִּים, וּבְזִכּוֹתָם
 וּבְחַם אָזְבָּה לְעוֹזֶר וּלְגָלוֹת כָּל הַעֲשָׂרָה מִינִי גְּנִינָה,
 שֶׁגָּאָמֵר בְּהָם סְפִיר תְּהִלִּים, שָׁהֵם: שִׁיר פָּשׁוֹט, בְּפּוֹל,
 מִשְׁלָשׁ, מִרְבָּע, שָׁהֵם בְּלוּלִים בְּשֵׁמֶךְ הַמִּיחָד, הַגָּדוֹל
 וְהַקָּדוֹשׁ וּבְזִכּוֹת וּבְכָחַ הַשְׁנִי שְׁמוֹת הַקָּדוֹשִׁים הַאֲלֹו
 בְּמַלְוָאָם, שָׁהֵם "אֱלֹהִים" (בָּזָה): אֱלֹפָלְמָד, אֱלֹפָלְמָד
 לְמָד הַיְיָ יוֹד מָמָ, שָׁהֵם עֹזֶלים בְּמִסְפָּר תְּפָ"ה אַרְבָּע
 מֵאוֹת שְׁמוֹנִים וְחַמֵּשׁ), בְּמִסְפָּר תְּהִלִּים, בְּכָחַ אַלְוֹ הַשְׁמוֹת
 תִּזְכְּנִי לְהַזְכִּיאָה כָּל הַטְּפוֹת קָרֵי לְבִטְלָה מְבָטָן הַקְּלָפָה
 שְׁבָלָעָם, אֲשֶׁר מִסְפָּר שְׁמָה עִם הָאוֹתִיות עֹזֶלה תְּפָ"ה,
 שָׁהֵיא בְּקָלָפָה בְּגַדְגַּד קְדֻשָּׁת סְפִיר תְּהִלִּים. וּבְכָחַ אַלְוֹ
 הַעֲשָׂרָה מִזְמוֹרִי תְּהִלִּים תְּעוֹזֶר הַשְׁנִי הַשְׁמוֹת
 הַקָּדוֹשִׁים "אֱלֹהִים", וְתְּהִרְגָּן, וְתְּשִׁיבָר וְתְּבִנִּיעָ,
 וְתִּעְקַר וְתִּכְלַח וְתִּבְטַל אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּאת שְׁבָלָעָם,
 וְתִּכְרִיחַ אֹתָה לְהַפְּלִיט כָּל הַטְּפוֹת הַקָּדוֹשָׁות מְבָטָנה

וְקָרְבָּה, וַתִּמְחַה שֵׁמֶה וַיִּכְרֹה מִן הָעוֹלָם, וַתִּקְרִים מִקְרָא
שְׁבָתוֹב: חִיל בְּלֻע וַיַּקְרִיא נָנו, מַבְטָנו יוֹרִישָׁנו אֶל. וַתִּהְרֹג
כָּל הַקְּלָפּוֹת, שַׁגְּבָרָאו עַל-יְדֵי אַלְוָה הַטְּפוֹת, וַתִּזְעִיא
וְתִגְזֹל מֵהֶם הַחַיָּות דִּקְרָדְשָׁה. וְכָל הַגִּיצּוּצָות הַקְּדוֹשָׁות
שַׁבְּלָעו עַל-יְדֵי פָּגָם חֲטָא זֶה, כָּלָם תֹּזִיאָם, וַתִּחְזֹר
וַתִּקְבְּצָם בְּקָרְדָּשָׁה שְׁנִית, וַתִּזְבְּנו לְקַבֵּל עַלְיָנו עַל
מְלֻכּוֹת שְׁמִים בָּאַהֲבָה תְּמִיד, וַגְּזָבָה לְעַסְק כָּל יְמֵינו
בְּתֹרֶה וַתִּפְלֶה וַמְעַשִּׂים טוֹבִים בָּאֶמֶת וּבְלִב שְׁלִימָם,
בָּאָפָן שְׁגָזָבָה לְבָרָא גּוֹפִים וּבְלִים קְדוֹשִׁים לְכָל
הַגְּשָׁמוֹת דָּאָזְלִין עַרְטִילָאִין עַל-יְדֵי עַזְונָתֵינו הַרְבִּים
עַל-יְדֵי פָּגָם הַטְּפוֹת קָרֵר, שִׁיצָאָו מִמְּנִי לְבָטָלה:

רְבָזָנו שֶׁל עוֹלָם, אֲמִינֵץ בָּה, וּרְבָ אָנוֹנִים! עָשָׂה מָה
שְׁתַעֲשֶׂה בְּרַחְמֵיךְ הַרְבִּים בָּאָפָן שְׁגָזָבָה לְתִקּוֹן פָּגָם
הַבְּרִית, פָּגָם טְפִי הַמֶּתֶת, בֵּין מָה שְׁפָגָמָנו בָּזָה בְּשׁוֹגָגָה,
בֵּין בְּמַזְיָד, בֵּין בָּאָנָם, בֵּין בְּרַצּוֹן – עַל הַכָּל תִּמְחַל
וַתִּסְלַח לִי, אֶלְוָה סְלִיחָות, חַנּוֹן הַמְּרַבָּה לְסִלְתָּה, וַגְּזָבָה
לְתִקּוֹן כָּל הַפְּגָמִים בְּשִׁלְמוֹת בְּחַיָּינו בְּזִכּוֹת הַצָּדִיקִים
הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמֶּה (אָמֵן יְהִי עַל קְבָרוֹ הַקְדּוֹשִׁים) יֹאמֶר:

ובזכות הצדיק הזה השוכן פה, צדיק יסוד עולם נחל נועע מkor חכמה, ג' נח נחמן נחמן מאומן, אשר אני מבית רגלי וטלטלתי עצמי בטלטול הקשה בשבי לבוא הנה להשתטח על קבר הצדיק האמת הקדוש הזה אשר הבטיחנו בחיו הקדושים, לעמוד בעורתנו סלה תמיד, בשגבואה על קברו הקדוש ונגן פרוטה לצדקה ונאמר אילו העשרה קפיטל תהלים. והנה עשית מה שפטל עלי, עישה מה שעלייך, ומחל לי, וסלח לי, ובפרלי על כל החטאיהם והעונות והפשעים, שחתמתי ושעויתם ושפשעתם לפניך ברמ"ח איברי ושם"ה גידי, במחשה, דבור ומעשה, ובחמשה חושים ובשאר כחות הגוף, ובפרט מה שחתמתי ופשעתם ופנמתי גדר בפגם הברית, שהוא כלל כל התורה כליה, והרעה בעיניך עשית מגורי עד היום הזה. על הכל תמלת ותסלח ותכפר, מלא רחמים, ותמלא כל השמות שפנמתי בשמה גדול. הרבה בלבני מעוני, וחתמתי טהרני. תחתני באזוב ואתר, לבני, ומשלג אלבין. תשמי עני ששון ושמה, תנגן עצמות הבית. הסתר פניך מהטאי, וכל עונתי מהה פשי

למענה, באמור: אנבי אנבי, הוא מוחה פשעיך למעני,
וחטאתי לא אופור, ותפלא עלי ברחמים, ותהי
בעורי תמיד בזבאות ובכח הצדיקים האמתאים,
ותשمرני ותצילני תמיד, ותתן לי כח להניבר על
יצרי ולכפר ולשבר את תאותי, ולא אפוגם עוד מה
שפוגמתי, ולא אעשה עוד הרע בעיניה, ולא אשוב עוד
לכסללה. אם אונ פעלתי לא אוסיף, כי כבר הבטחתיו,
שניהם על זה מועיל תפלה ובקשה להניאל להבא
ברחמייך האמתאים, מן היוצר הרע וכת דילתה. אם יהיה
על קברו יאמר: ובפרט על מקום ציון הקדוש הזה, עזרני
בזכות הצדיקים הגנויים פה) וرحم עלי, ותן לי כח
ונירה מאתה, שאנבה להניבר ולכבר את יצרי
תמיד, עד שאנבה ברחמייך לנירשו ולסלקו ולבטלו
מעלי למורי מעטה ועד עולם, כי כבר בלו ביןון חיין,
ושנوت באנחת, בשל בעוני בחיי, ועצמי עששו, עד
אשר בשל בך הסבל:

رحم עלי אבי אב הרחמן: רחם עלי שומע תפלה; חום
וחמל עלי, שומע צקה, שומע אנחת, שומע אנקחת,

רחם רחם, הצל הצל, הוושיעו הוושיעו אל יפל דמי
 ארצה לפניה, אל תתן לשחת נפשי, הצלני מדים,
 אלהים, אלהי תשועתי. תרנו לשוני צדקתך. חוסה
 עלי, ברב רחמי, רב חסידיך, יהמו נא מעיך
 ותנינותיך על עליוב נפש במוני, על נרדף במוני, על
 מלכلك בחתאים במוני, על חסר דעת, חסר עצה
 במוני, כי לך לבד עינינו תלויות, לך לבד רעיון
 צופיות, הלו עיני למרום, עוז נא, הוושיעו נא, חום
 וחרמל נא עלי ווהושיעני לשוב אליך בתשובה שלמה,
 באמת ובלב שלם, ואזכה להיות תמיד ברצונך הטוב
 מעתה ועד עולם. בחסדך חייני, באשמרת עדות פיה.
 ליב טהור בראש לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי:

ובכן, יחי רצון מלפניה, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
 אדון השמחה והחרוה, אשר לפניה אין שם עצות
 כלל לעולם, כמו שכתבו: הוד והדר לפניו, עוז וחדרה
 במקומו. שתעוזני ברחמי העצומים ותזובני להיות
 בשמחה תמיד. משפטה נפשות עגומים, שפטה נפשי

הַאֲמָלֵלה מֵאָד, הַעֲלוֹבָה מֵאָד, הַעִיפָה וְהַצְמָאָה
וְהַרְעָבָה אֶלְיךָ מֵאָד, הַסָּר מִמְנֵי יִגְזֹן וְאֶנְחָה, שְׁמָחָנְפֵשׂ
עַבְדָךְ, כִּי אֶלְיךָ יְהֹוָה נְפֵשִׁי אֲשָׁא.

תָּזְדִּיעַנִי אֶרְחָ חַיִים. שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת פְּנֵיכָ, גְּעִימֹות
בִּימֵינֶךָ נִצָּח. הַשִּׁבָּה לֵי שְׁשׁוֹן יִשְׁעָה, וְרוּחָ נְדִיבָה
תְּסֻמְבָנִי. שְׁבַעַנִי מַטּוֹבָה, וְשְׁמָחָנְפֵשִׁי בִּישׁוּעָתָךְ, וְטָהָר
לְבִי לְעַבְדָךְ בְּאֶמֶת. עֹורָה בְּבָודִי, עֹורָה הַגְּבָל וּבְגָורָה,
אַעֲירָה שְׁחָר. וּבָנו לְכָל הַעֲשָׂרָה מִינֵי נִגְנִיהָ דְּקָדְשָׁה,
שְׁהָם מִכְנִיעִים וּמִתְקִנִּים פְּגַם הַבְּרִית, בְּאָמוֹר: אָבָרָךְ
אֶת יְהֹוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אָפְלִילוֹת יִסְרָוִנִי בְּלִיוֹתִי. לְדִיד
מִשְׁבֵּיל, אָשָׁרִי נִשְׁוֵי פְּשָׁע בְּסֵוי חַטָּאתָה. בֵּית וְהַזָּן נִתְחַלֵּת
אָבוֹת, וְמִיהָה אֲשָׁה מִשְׁבָּלָת. יוֹמָם יָצֹה יְהֹוָה חָסְדוֹ,
וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי, תִּפְלָה לְאַל חַיִ. לְמִנְצָח אֶל
תְּשַׁחַת לְדִיד מִכְתָּם בְּשַׁלֵּחַ שָׁאֹול וַיִּשְׁמַרְוּ אֶת הַבִּית
לְחַמִּתוֹ. אָזְכָרָה נִגְנִתִי בְּלִילָה, עַם לְבָבִי אֲשִׁיחָה
וַיַּחֲפֵשׂ רֹוחִי. הַיִּאָכֵל תִּפְלֵל מִבְּלִי מַלְחָה, אָמֵן יִשְׁעָם
בְּרִיר חַלְמֹות. פָּנו תָּתִן לְאֶחָרִים הַזָּד וַיְשִׁנּוּתִיךְ
לְאֶבְזָרִי. וְלֹא אָמֵר, אֵיתָה אֱלֹהָה עֲשֵׂי נֹתֵן וּמִירֹת

בלילה. שקר הchanן וחבל היפי, אשח יראת יהוה היא תחתל. ונאמר: הלויה, הלוו אל בקדשו, הלווה ברקיע עוז. הלווה בגבורהתו, הלווה ברוב גדרו, הלווה בתקע שופר, הלווה בגבלי ובגנו: הלווה בתרף ומהול הלווה במנים ועגב: הלווה בצלצלי שמע, הלווה בצלצלי תרואה. כל הנשמה תהלל יה הלויה:

רבותנו של עולם! תקע בשופר גדול לחרותנו, ישא נס לקבץ גליותינו, וקרב פזורנו מבין הגויים, וגפוצותינו בנס מירבתי ארץ. וקבע נדחנו יחד מאربع כנפות הארץ לארכינו וקיים בנו מקרא שפתות: ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך, ושב וקבע מבל העמים, אשר הפייך יהוה אלהיך שמה. אם יהוה נדח בקצה השמים, ממש יקבע יהוה אלהיך ומשם יקח. וhabiyach יהוה אלהיך אל הארץ, אשר ירש אבותיך, וירשתה והיטיבך, והרבק מהאבותיך. ונאמר: נאם יהוה אלהים, מקבץ גדרי ישראל, עוד אקבץ עליו לנקבツיו. ונאמר: בונה ירושלים

יהוה, נָרַחִי יִשְׂרָאֵל יִכְּגָם. וְתַמְהֵר וְתַחֲישׁ לְנֶאֱלִינוּ,
וְתַבִּיא לְנוּ אֶת מִשְׁיחַ צָדִקָנוּ, וְתַבְנֵה אֶת בֵּית קָדְשָׁנוּ
וְתַפְאַרְתָּנוּ, וְהַבִּיאנוּ לְצִיּוֹן עִירֵךְ בְּרֶגֶת, וְלִירוֹשָׁלים
בֵּית מִקְדָּשׁ בְּשִׁמְתַּת עַזְלָם. כִּמו שְׁבָתוֹב: וּפְרוּיוִי יְהוָה
יִשּׁוּבּוּן, וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרֶגֶת, וְשִׁמְתַּת עַזְלָם עַל רַאשֵּם,
שְׁשֻׁזּוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁגָּנוּ, וְגַסּוּ יְגֻזּוּ וְאֲגַחָה. וּנְאָמָר: כִּי
בְּשִׁמְחָה תִּצְאֹו, וּבְשָׁלוּם תּוּבְלוּוּן, הַהֲרִים וְהַגְּבֻעוֹת
יִפְצַחוּ לְפָנֵיכֶם רָגַת, וּבֶל עַזִּי חִשְׁכָה יִמְחָאוּ כֶת.
וּנְאָמָר: כִּי נְחַם יְהוָה צִיּוֹן, נְחַם כָּל חַרְבּוֹתָיהּ, וַיִּשְׁם
מִדְבָּרָה בְּעָרָן וּעֲרָבָתָה בְּגַן יְהוָה, שְׁשֻׁזּוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא
בָּהּ, תֹּזְדֵה וּקְול וּמְרָה. שִׁמְחוּ בַּיְהוָה וְגִילוּ צָדִיקִים,
וְהַרְגִּינוּ כָל יִשְׂרָאֵל לְבָבָ. אֹור וּרְועַל צָדִיק, וְלִיְשָׁרֵי לְבָבָ
שִׁמְחָה, שִׁמְחוּ צָדִיקִים בַּיְהוָה, וְהַזְדוּ לְזִכְרָה קָדְשָׁו. אָמַן

נִצְחָה סָלָה וְעַד:

אות התפלה מצאנו באמתה הכתבים, והוא מעת הבמות ורב האיכות

רבותנו של עולם, עלת העלות וסבת כל הפסبات, אנטה
 לעלה, לעלה מן הכלא, ולית לעלה מנה, דלית מהשבה
 תפיסא בה כלל, ולך דומיה תהלה, ומרם על כל ברכה
 וטהלה. אורח אדרש, אורח אבקש שתחתר חתירה דרך
 בבושה מאהה, דרך כל העולמות, עד חחתלשות של
 במקום שאני עומד, כי אשר נגלה לה, יודע תעלומות,
 ובדרך נתיב הוה תair עלי אורח, להחוירני בתשובה
 שלמה לפניה באמת, כי רצונך באמת, כי רצון מבחר
 הבראים, לבלי לחשב במחלוקת שום מהשבת חווין ושות
 מהשבה ובלבול שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחלוקת
 זפות צחות וקדושים בעבודתך באמת בהשגתך וברורתך.
 "הט לבך אל עדותיך", ותן לי לב טהור לעברך באמת.
 ומצלות ים תוציאני לאור גдол חייש כל מהרה. תשיעת
 יהוה בחרף עין, לאור באור החיים כל ימי חייתי על פנוי
 האדמה. ואזוכה לחדש נוערי, הימים שעברו בחשך,
 להחוירם אל הקדשה, ותהי יציאתי מן העולם בביatty,
 כלל חטא. ואזוכה לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, כלו
 אומר בבוד אמן נצח סלה ועד:

סדר היום

לרב יצחקה בריטער הי"ד

א. התקשות לצדיק:

בכונסת הלילה יאמר: הריני רוצה לעבוד את השם יתברך באממת, באמונה ובחשלה. והריני מקשר עצמי בכל מהשנה הבור מעשה שלי, של כל היום, לכל האזכרים האמתיים, ובפרט לנחל נובע מקור חכמה רבנו נהמן בן פינא וכותו תנן עליינו. ולפניהם כל תפלה יאמר: הריני מקשר עצמי בתפלתי לכל האזכרים האinatiים שבדורינו, ולכל האזכרים האinatiים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ הארץ, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נהמן בן פינא וכותו תנן עליינו.

ב. תפלה ערבית:

יתפלל במתינות, בכח, בכוונה, בשמה ובקול געים. וידקדק באמרו שם השם, לבטאת היטב נקוד החולם (מעל אותן דלאות) ונעם ירגיש היי'וד בך: "אד-נִי". וכל השמות יאמר מתוך יראתך. כי בתפלה זאת מפתיקים אותה בכל הדרנים, וזוכים להתק Zuk לעמד נגד כל הירידות והחששות והמניעות שעוברים על כל אדם, בבחינת מה שאנו אומרים בתפלה זו: "שומר עמו ישראל לעד".

ג. קריית שמע שעל המטה:

יקרא במתינות ובחשלה ובמו שאמרנו בסעיף הקודם. ובזה מתקון פגמיו של כל היום, וכל פגמי הברית השם יצילנו, כמו שאמרו חכמינו זיל: הקורא קריית שמע שעל המטה מזוקים מתרחקים מפנו.

ד. מאררי דחוישבנאו:

יוזה להשם יתברך על כל הטוב שזכה לעשות ביום ה'ז, ויהודה על כל פגמו במחשכה דבר ומעשה, ויבקש מהשם מחילה, סליה וכפרה, ויבקש שיעורו השם מעבשו להיות ברכzon השם יתברך.

ה. חצות לילא:

יקום ויתאבל מאד על חרבן בית המקדש ועל העלמת אורו של הצדיק האמת (שניהם זה בכלל חרבן בית המקדש), ועל חטאיו ועונתו, פשעיו, מהותיו ותאותיו הרעות, המעבבים בנין בית המקדש, וימצא את עצמו בכל מה שעובר עליו – באמרית תקון חצות, ויבקש מהשם יתברך על גאלת ישועת כל ישראל, ונעם את גאלת נפשו, מהצער הרע האויב לו תמיד. וכן חצות לפি רגנו – מתחילה פמיד (בין בחרף בין בקיץ) שיש שעות לאחר צאת הכוכבים (צאת הכוכבים היא ב – 20 דקות לאחר שקיעת החמה), וזמן חצות נמשך שעתיים.

ו. זכרון העולם הבא:

בשיתוך משותו יאמר: מודה אני לפניה וכו', ויזכר מיד את העולם הבא, ויתפלל להשם יתברך שיעורו להרנהן בכל יום בקדשה, ויתדרש ההתקשרות לאדיקים בגבנית הלילה.

ז. השבחה:

יתגער מקום קדם עלות השחר לעסוק בעבודת השם יתברך, ובזה יזכה לשילמות האמונה, ולחריר עליו אור האמת וודעת גדול ויזכה להכנס לכל שערי חקdash. ואור הבקר יסתכל על השמים.

ח. חכנת חתפלה:

לא יאכל ולא ישתחן ולא ידבר קדם לחתפלה. גם דבר מברך מאד יקוצר בז' ובהז' תחיה תפלה רצiosa. כי ארך להבנין את כל הפה והבטנה בדברורי חתפלה, לבן אין להחילש ולהפסיק את רצונות נפשו המתגעגעת לשפה שיחה לפני בורה.

ט. מקואה:

יטבל במקואה בכל יום, ובזה יתקדש ויצא מכל טמאת עונותיו ויתקרב להשם יתברך באמת, ויעש מכל צורתו בגשמיות וברוחניות בבחינת: מקואה ישראל ה', מושיעו בעת צרה.

י. תפלה שחרית:

יתפלל בבקר השם במתינות, ובמו שאמרנו בסעיף א. ולא יפסיק בדבר מתחילה לתפלה ועד סופה. ויתפלל מהוז סדור, ולא ילך אנה ואנה, אלא עומד על מקומו, ויענה אמן, זיהא שמה רבא, יברכו יקדש' בכל فهو ובונתו בשמה וכו'. ובזה יזכה לחoir עליו אור שבעת הימים, המתחדש בכל יום, בבחינת מה שאנו אומרים בתפלה שחרית: אור חדש על ציון תבין ונזכה בלו וכו'.

יא. שלחן ערוך:

ילמד בכל يوم שלחן ערוך, ולא ידריג כל ימי חמיו על למוד שלחן ערוך מדי יום, אבלו אם יכול ללמד רק מעט. ובזה מבטל כל מיני בפירות ומחלקות רוחנית גשמי מעליו ומעל כל העולם. וילמד שלחן ערוך לפי הסדר, מתחילה ועד סופה, וכך ינהג כל ימי חמיו. ואם אינו יכול ללמד בשלחן ערוך הנידול, לקבל הפחות ילם קצור שלחן ערוך (או ספר הלכה מתמצת אחר), בסדר הניל.

יב. התבזבזות:

יתחייב בכלל فهو להתבזבז ולפער שיתחטו לפני ה' יתברך כל יום, לפחות שעה אחת, בשפה השנורה על לשונו. וידבר על כל מה שעובר עליו, וירוחה על חטאו ועונתו ובשעיו, בשוגג ובמיזד. וידבר לפני השם יתברך בפי שפדרבר עם חברו, ומספר צערו ודחקו ומצבו, שלו ושל כל בני משפחתו ושל כל עם ישראל, וירחיב הדبور, ויטען כל מיין טענות והפצרות ופוייסים שיזכה להתקרב לה' יתברך באמת, בבחינת "הרחב פיך ואמלא ה'", וירבה בעזקה ושועה ואנאה ובכיה, וגם יודה להשם יתברך על כל מסדי הרוחנים והנשימים שעוזשה אותו, בשמה ותילל להשם יתברך. ויבקש או ערכיו הרוחנים והנשימים, ויאמין כי הנחת רוח שועלה לפניו השם יתברך מהשיח הוו, אפלו באשר אומרה הפתחות שבפתחותים, חסובה אצל ה' יתברך יותר מכל מיין עבודות קשות, ויתר מכל עבודות המלאכים בכלל העולמות. אף אם אין יכול לפתח פיו כלל, העמידה בעצמה - בכוונה ורצון לדבר - והתקונה להשם יתברך, ומה שתוליה עיניו למורים ומצפה לשועת ה', ומה שפבריח את עצמו לדבר, אפלו דבר אחד במשך כל השעה הנ"ל, כלל זה היא תכליות נצחית עבורי.

יג. ספרי רבינו זכרונו לברכה:

ילמד בכלל يوم ספרי רבינו ז"ל, ובזה מקשר עצמו לדעת רבינו הקדוש, וממשיך עליו הפתיחה של קדרשה ללבת בדרכיו הצדיק, וمبיא את כל העולם לתשובה.

יד. תחלים:

יאמר בכלל יום, לפחות עשרה מזומנים תחלים. כי כלל עשרה מזומנים הם תקון רוחני גדול. וינסה למציא את כל מה שעובר עליו, במזומנים התחלים שאומר,

תקון סדר היום הפללי

ונם כל ההוראות שבתהלים יאמר על עצמו, זה אומרת: יהודה באמצעותם להשם על החסדים שעשה ועשה אותו.

טו. לקוטי תפלוות:

יאמר בכל יום לקוטי תפלוות (שהבר רבי נתן), ונם יעשה בעצמו תפלוות, חינו שיתפלו שיזכה לקים דבורי הצדיק שלמד בספריו ובזה מעלה שעשועים גודולים לפניו ותברך.

טז. שעורים קבועים:

יקבע לו קבועות ללימוד התורה. וילמד בשמחה ולא יפסיק באמצע הלמוד בדברים שאינם דוחפים מואז, ויבנו שיזכה על-ידי הלמוד לאמונה שלמה, וישתדרל להוציא מלבומו עצות נכונות לעבודת ה', ונם יתחדש בתורה שלומד על-פי יסודות הדעת רבונו הקדוש, ובזה יתקרב לה' יתברך באמת, ויקרב הרחוקים לעובדות ה' יתברך.

יז. אכילה:

יאכל במתינות ובדרכ אריין, ולא יכעס, ולא ידבר באמצע אכילתתו בדברים שאינם נארכים. וילמד על שולחנו. ויברך ברפת המזון בשמחה ובגיל. ובזה ימשיך על-יו הארת תרצון, הינה כסופים ורצוונות טובים ללכת בדרכיו ה', וכן בכל הנאותיו ומעשיו יבון שיזיה ברצונו יתברך, וזהו געשה יהוד קדשא בריך הוא ושביגתיה על-ידי אכילתתו הנאותיו ומעשיו.

יח. משא ומתן:

על-ידי שמות חזקים באמונה בהשגחה פרטית של הבורא על ברואיו, ועל-ידי שמאmins וירדים שהפרנסת איננה נמשכת על-ידי סבות של דרך הטעב, כי אם על-ידי רצון הבורא, והשם יתברך יכול לפרש גם שלא שום סבה

ומעשה, והבראה מפרנס את האדם על ידי סבה ומעשה רק כדי לנסתו אם יעמוד בנסיבות שיעודמו לו על ידי עסקיו בסבירותם, וגם כדי לבתנו, אם יוכל לעמוד באמונה זו, שהפרנסה אינה תלולה בדבר כי אם ברצון ה', על ידיו זהזכה לעשות מלאכתו באמונה.

ימ. צדקה:

יבריש מכל מה שמרוחה ומקבל, בכלל צורה שתיה, כדי להחזיק עניינו רבנו זיל: חזקת מי שאין להם, חזקת בתינו בנסת שגראים על שם רבנו, ולהרפסת ספריו הקדושים, שיוכלו לחדפים ולהפיקם. וטוב להתחיל ולהפריש לזה תרומה (הינו שני אחוזות) ממה שמרוחה ומקבל, עד שזוכה לעשר עבור זה כל נכסיו.

ב. הרפסת והפצת ספרי רבנו זיל ודעותם בעולם:

הוא עקר ושרש גדוול. כי על ידיו יכול כל בית ישראל להתקרב בדרך האמת, וזה היא תכלייתנו ותכלית כל העולמות. בין צרכיה עבודה זו להיות למקראי הצדיק קדושים, ויעסכו בה בכלל כחותיהם לשם (שלא לשם פבود, או שלטון וכו', אלא רק לתקון העולם) ויבקשו בכלל פעם עצות איך להרחב ולהפיץ מעינותיו חוץ, להחיות ולהשיב נפש כל ישראל לאביהם שבשמיים.

כא. קדשת שבעת הגנות:

קדש עינוי מלחסTEL ברע, ואוני בשמי לדברי חכמים, ואף בהאריך אף על כל דבר (שלא יכעס), וירחם על כל מי שרצה לכעס עליון, ויקדש את פי בדורי תורה ותפלת, וישמר את פי מדברים אסורים. ובזה יזכה לשפע אלקי ולקדשת המתחשבה.

כב. שמחה:

יהיה בשמחה תמה. ויהפוך כל מני הצער והאנחות שיש לו לשמחה, ויקבל הכל באחבה ולא יתנiesz לעולם, ויתה ווישמה את עצמו תמיד בנסיבות הטובות שבבו ברוחניות, ובחרחות (האורים, הטוביים) שבתוך הארץ – בגשמיות. במו שטבראר רגנו בלקוטי מורהין חילק א' תורה קצ'ה ותורה רפ'ב. ואף אם יפל חם ושלום לירידות גדולות ברוחניות, יבטח בכם האדיק ויתחיל בכל פעם מחדש, אבל לא נפל מעולם. ויאמין שבכל נפילתו היה רק כדי שיתחיל מחדש, ואם יתתק להתחל בכל פעם מחדש באמת, יערחו השם יתברך שלא יפל עוד למקומות באלה. ונעם ירגיל את עצמו לעבד את ה' בשמחה, בנוגנים וברקודים ומחאת כף. ובפרט בשעת הלמוד והתפללה, ישמח מאד.

כג. תשובה:

יתבונן בכל מחלוקת, דבר ומעשה שלו למציא בהם רמזים לעזרך נפשו לשוב להשם יתברך באמת ולהתדרש בעבודת ה' יתברך. ולמקרים ומקרים ידם וישתוק, ובזה מבני הארץ שברכמו ומכפר על כל עונתיו ויתהפכו לזכיות.

כד. אהבת חברים:

אהב כל יהודי, ובפרט הפליגרים לאזריך האמת רבינו הקדוש, אהב נפשו. וידבר עטיהם בכל יום מהתכלית האמתית, כדי לקבל מנகודתם הטובה. כי בכל אחד ואחד מישראל יש נקודה טובה שאין אותה בחבירו.

כה. מנחה:

יתפלל בಗ' בסעיף א. ובזה יזכה להצלות את כל עבירות היום להשם יתברך, ולקבל הרחבות בעבודת ה' ליום הבא אחריו, בבחינת: עליה השלם כל הקרנות כלם, ובחינת: ובא השם וטהר.

ב. ראש השנה:

כֵל המקרבים לצדיק האמת צריכים להתאסף יחד במקום אחד, בציון רבנו הכהן, לראש השנה, ולהתפלל בהתקשות לצדיק. ועל-ידייה הם מקבלים ממנה אור רוחני נפלא, ותקון וקרוב רוחניים שבבל השנה אי אפשר לקבלם, כמו שאמר רבנו ז"ל: כל הענין שלו הוא ראש השנה, וזכרים להoir על עצמו ועל כל העולם את אור הצדיק לדורי דורות. לבן, צריך לשבר את כל החרפות והמניעות, ולבזא לקבוץ באוטן לראש השנה (אפילו אם צריך לכך) מסירות נפש עצום. כי רק קיום נפש הדקה שבת, יכול למנוע את האדים מלבזא לקבוץ. אבל כל המניעות האחרות, כמו פרנסת, ממון, טרודות, בבוד וכיוצא בהם, צריך לנצחים ולזכות להעבודה, שאין דבר גדול מזה.

ב. ארץ ישראל:

כֵל ימי חיו יתרגע ויתפלל וישתדל לנור הארץ ישראל, ולפחות ללבת בה ארבע אמות. ובזה יזכה לארכיות אפיקים ולעלות ברוחניות מדרגה לרוגה, ולהמשיך עלייו כלילות הקדשה, וזה עקר נצחון דקדשה של האדים בעולם זה. והשם יתברך יעוז לנו שנזכה ללבת ברכבי הצדיק האמתי באמת ואמונה, ונזכה להמשיך עליינו ועל כל ישראל את ארצו, ועל-ידייה נזכה לנאות הנוף והנפש ב מהרה בימינו אמן.

שיר ידידות לריבנו הקדוש

נכתב על ידי ר' יצחק בריטערא ה'יד

ברוך השם אלוקי ישראל אשר לא השבית לנו גואל, והבדילנו
מן תועי בדרכיו אל, וקרבנו לבלויות שבעת רועינו ישראל:
הוא רבנו מקור חכמה. ואמרתם מה לחי אדוינו מקור חכמה:
הוא ראש בני ישראל הוא איש ח. נחל נגב ממקור חכמה:
אשריה נא לירידינו, מה שעשה לנו פשינו, לתקן ברייתנו, להיטיב
אחריתנו: הוא רבינו

אדונינו מוריינו, מאור עינינו, האיר לנו התורה, והוציאנו מפללה
לאורה: הוא רבינו

בטוחות עצותיו האמתיות, להוציא נשות משאול תחתיות,
להפוך ירידתן לעליות, והעוזנות לזכות: הוא רבינו

גדלה רחמנותו עליינו, להוציאנו מעוננו, אף אם אנו כמו שאנו,
הורידנו כי השם עמו: הוא רבינו

דברי אמונה שהכנים לנו, הם ייחיו אותנו, הם יגבירו נשותינו,
לסבל מה שעובר עליינו: הוא רבינו

התבודדות ותפלות שלמד אותנו, לדבר בינינו לבין קונו, הם
יגמרו תקוננו, ונצחו אויבנו: הוא רבינו

וזהי דברים של כל אחד לפניו, הם יכפרו עוננותיו, יairo לו אור אין סוף, לדעת שלטובה כל מאורעתו: הוא רבנו זכותו השair אחריו, לכל הולכים בדרכיו, לכל אחד בפי מעשיו, באשר ימשיך עליו תקונינו: הוא רבנו: חדוש במוֹתוֹ מעולם, לא היה מעולם ועד עולם, מהרבה עולמות שלו נעלם, והוא יתכן את העולם, כי זה כל האדים: הוא רבנו: טעמנו כי טוב סחزو, לא יכבה בלילה גרו, עולם נילך לאורו, על ידי רבי נתן תלמידו: הוא רבנו: יאוש אינו בעולם בכלל, המתקבבים אליו משחת יעל, אם ישליך חכמתם המדומות, ויעשו באשר יצוום בתמיות: הוא רבנו: כלתה נפשנו לשרשנו, אבל מאד נבר מתרנגן, במעט כלינו בחבלינו, לו לא עורת רבנו: הוא רבנו: לקוטי מודערין שהנחלתנו רבנו, פותח גדי קשיות לבנו, בל נתפס ברשות שונאנו, ובבל נישן ימינו ושנותינו: הוא רבנו: מפרשימים רצוי להשתדר עליינו, להעבירנו מדעת קדשנו, הודיענו זאת רבנו, כי ממנה לא יהיה חידשות עד משיח צדקנו: הוא רבנו: נצח יזכה להפיז אורו, ועד משיח צדקנו יAIR גרו, והמשיח ברעתו ילחום, הולך ואור עד נICON היום: הוא רבנו:

ספר מעשיות של שגיים קדרמוניות, נפולים משבעים פנים להחיות, להשב בת מלך מרחיות, אשר נפלת בין תילות [עבות, היוצר הרע] לא טובות: הוא רבנו:

עשרה מיני גנינה, האמורות עם התהנה, יתקנו תקון הכללי, ויעלו שעשועים אשר מעולם לא על: הוא רבנו:

פלאות אלה הן קצות דרכו, מי יבין גדוֹמי ישיג ערכו, בכל רגע ורגע אשר נחשבו, אשרינו שוכנו עד כה: הוא רבנו:

צינו הקדוש קדש קדשים, בכל עת ורגע מחריש חדשים, הבטיח אשר על צינו בתפלה גנושים, יוצאים משאול אף אם עברו עוננות קשים: הוא רבנו:

קדושתו אשר זכה מרוב פרישותו, על ידי גדל התהוקותו ורבי תפלהו, אין לבוא עד תכונתו, ודומיה תחולתו: הוא רבנו:

ראש כל שנה ישנה, צוח לחתקבין על צינו אמנה, להתפלל עמו יחד ברוגנה, ולצעק על נפילת המלכות בכונה: הוא רבנו:

שומרים זאת תלמידיו, מדוי שנה בשנה להתראות לפניו, שוררים על זה מניעות עצומות, כי זה תקונם המיחד לפניו יודע תעלומות: הוא רבנו:

תורת השם אשר השיג מרוב גדלו, מרוב ענותותו ומגדל קדשו, הודיע לדרי מעלה איה מקום בבודו, ולדרי מטה מלא כל הארץ בבודו: הוא רבנו:

יעצנו על כל זה רגנו, לשמה כל ימינו, ובפרט בשבת קדשנו,
ולעתות רקובים על שמתה יהודתנו הוא רגנו:
צדקה להן על בגין אמונה, לעשות אויר הנח והזך בכל
גדרותינו, לדבר דברי אמונה עם כל יודענו, ולהאמין
בשהשנה פרטיה בוראנו הוא רגנו:
חדש בכל עת רצוננו, בלי להתבלבל מטה שעובר עליו, לשמע
בקול השם היום, ולהתבודד לפניו يوم יום: הוא רגנו:
קדשת ארץ ישראל להמשיך עליו, בהדריכנו על אדמתנו, ובה
נובה לאביבת אפיקנו, ולנאה כל מלחותינו: הוא רגנו:
חוק ונחיק בנסיבות טובותינו, ונדין אורנו לבפ זכות ואת
חברינו, חכבות ולשונות הגויים נרחק מדעתו, ונחיה חי
עולים בקדשת רגנו: הוא רגנו מקור חכמה. ואמרתם מה לחי
אדונינו מקור חכמה: הוא ראש בני ישראל הוא איש חי. נחל
נובע מקור חכמה:

סִדר תְּפִלָת הַדָּרֶךְ

יְהִי רָצֵון מֶלֶפֶנִיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַׁוְלִיכְנוּ לְשָׁלוֹם
וּתְדִרְיכְנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַצְעִידְנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַגְיִעַנְנוּ לְמַחְזוֹ חִפְצָנוּ
לְחַיִם וְלְשִׁמְחָה וְלְשָׁלוֹם (ואם דעתו לחזור באותו היום יאמר וְתַחֲזִירֵנוּ
לְשָׁלוֹם) וְתַצְיִלְנוּ מִכֶּפֶת כָּל אֹיֵב וְאוֹרֵב וּמְסֻטִים וְחַיּוֹת רְעוֹת
בַּדָּרֶךְ, וּמִכֶּל מִינִי פּוֹרָעָנוֹת הַמִּתְרְגִשׁוֹת וּבְאֹתָן לְעוֹלָם.
וְתַשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מְעָשָׂה יִדְינוּ, וְתַתְגִּנְנוּ לְחַן וְלִחְסָד
וְלִרְחָמִים בְּעִינֵיכְ וּבְעִינֵי כָל רֹאשֵׁינוּ, וְתַגְמִלְנוּ חָסָדים טוֹבִים
וְתַשְׁמַע קֹל תְּחִנּוֹנִינוּ. בַּי אֶל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָה וְתַחֲנוּן אַתָּה: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָה:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָם, תַצְיִלְנוּ בְרָחְמֵיכְ הַרְבִים מִסְפְּנַתְרִים, וְתַשְׁמַרְנוּ
וְתַצְיִלְנוּ מִכֶּל מִינִי צָעֵר וַיּוֹרֵין וּעֲכֹב בַּדָּרֶךְ, וּמִכֶּל אֹרֵב וְאוֹיֵב
וּמְסֻטִים, וְתַהְיוּ תָמִיד עַמִּי בְשִׁבְתֵי בַבִּיתִי, וּבְלִבְתֵי בַדָּרֶךְ בְשִׁמְךָ
אָצַא לְדָרֶךְ לְשָׁלוֹם, וּבְשִׁמְךָ אָעַבר הַדָּרֶךְ בְשָׁלוֹם, וְאָשׁוֹב לְבִתִּי
לְשָׁלוֹם. וְתַצְיִלְנוּ מִכֶּל מִינִי הַזִּיקּוֹת וְהַפְּסָר בַּדָּרֶךְ בְגַשְׁמִיות
וּבְרוֹתָחִיות, בְגֻוף וּנְפֶשׁ וּמִמּוֹן, וּשְׁמַר צַאתֵנוּ וּבָוָאנוּ לְחַיִם טוֹבִים
וְלְשָׁלוֹם מִעֵתָה וְעַד עוֹלָם, וּתְזַכֵּנִי לְתַזְכִּיחַ קָדָם צַאתִי לְדָרֶךְ כִּמוֹ
שְׁבַתּוֹב. "צְדָקָה לְפָנָיו יַהֲלֹךְ וַיִּשְׁם לְדָרֶךְ פְּעָמָיו", וּעַל-יְדֵיכֶיהָ תִּפְזֹן
לְפָנֵי הַדָּרֶךְ, וְאַתָּה בְרָחְמֵיכְ הַרְבִים תַלְךְ לְפָנֵי לְהַנְחֹתֵי הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר
אָלַךְ בָּה, וְתַאֲיר לְפָנֵי בְאֹרֶךְ הַגָּדוֹל, וְתַبִּיאֵנִי וְתַגְיִעֵנִי לְמַחְזוֹ חִפְצֵי
לְחַיִם וְלְשָׁלוֹם בְּרַצּוֹנְךָ הַטוֹב.